CENTRALE V. E. II

BIBLIOTECA NAZION[ALE] ... EMANUELE
68
11 B
31

68.11.B.31

Cantorinus

Ad eorū inſtructionē: qui cantum ad
chorū pertinentē breuiter: ⁊ q̃ facilli-
me diſcere cõcupiſcūt: ⁊ nõ clericis
modo: ſed omnibus etiaꝫ diuino cul-
tui deditis, perq̃ꝫ utilis ⁊ neceſſari⁹.
In quo facilis modus eſt ad-
ditus ad diſcendū manuꝫ,
ac tonos pſalmoꝝ: vt
ſequens tabula
indicabit.

Biblioteca Naz. Roma Vittorio Emanuele

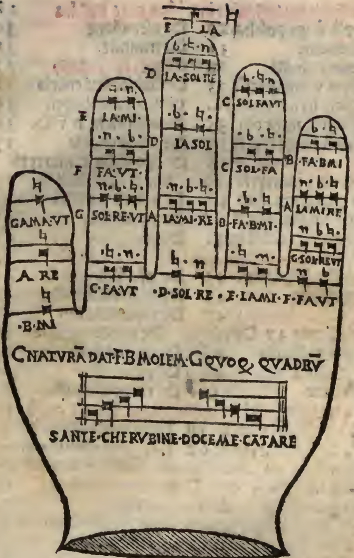
M. D.

¶ Tabula contentorum in hoc cantorino: ſiue romani cantus compendiolo.

Et primo Tractatus muſices.

Incohoatio omnium horarum. Carta. 1.
Tonus oīum Gloriaꝝ patri ꝑ itroitu miſſaꝝ. Car. 2.
Gloria in excelſis deo. 2
Credo in vnum deum 3
Ite miſſa eſt ſm omnes differentias ſuas 3
Benedicamus domino ſm omnes variationes. 4
Te deum laudamus in tono feſtiuo 5
Toni octo regulares 7
Toni quattuor irregulares 9
Modus feſtiuus intonandi Magnificat 9
Modus intonandi pſalmos feriales 9
Modus ferialis intonandi Magnificat 10
Tonus Capituli horarum 10
Tonus feſtiuus orationis 11
Tonus ferialis orationis 11
Tonꝰ ferialis epiſtolaꝝ ⁊ euāgelioꝝ ordinis minoꝝ 12
Tonus epiſtolarū ⁊ euāgelioꝝ modernus 13
Lectio Cōpletorij.i. Fratres ſobrij eſtote 15
Tonus ſiue cantus lectionū clericoꝝ omnium 15
Tonus lectionum ⁊ benedictionum matutini 16
Toni octo Glorie patri pro reſpōſorijs matutini 21
Capitulum prime.i. Regi ſeculorū 22
¶ Reſponſoria breuia per oēs horas diei 22
Rēia breuia de aduentu domini.
De vigilia natiuitatis dñi. De natiuitate dñi.
De epiphania domini
De dñicis qñ fit de tpe 25 De quadrageſima
Dominica de paſſione domini

¶ Uerſiculi matutinales in triduo ante paſcha 28
Rꝝ.bř.⁊℣.ꝺ tpe paſcha. 29 De aſcenſione 30
De pentecoſte. 31 De trinitate. 31
De corpore chriſti 32 ¶ Reꝛia bř.ꝓ ſãctis 33
De ꝯcepti. v̂ginis marie 33 De iuẽtiõe ſcte crucis 33
De appari. ſci michael. 34. De ſcó ioãne bapti. 35
De trãſfiguratione dñi 35 De aſſüptione b. v̂gis. 36
De exaltatiõe ſcé crucis 37 De ſcó michaele 37
¶ De cõi apoſtoloꝝ 38 De apoſtolis ⁊ martyribus tpe paſchali 39
De cõi vnius martyris 39
De cõi plurimoꝝ mar. 40. De cõfeſſori. põtifi. 40
De cõfeſſori. ſimplicib⁹ 40 De virginibus 41
De dedicatiõe eccleſiaꝝ 42 De cõpletorio 43
¶ Reſponſoria breuia tempore paſchali.
De cõfeſſorib⁹ põtifici. 43 De ꝯfeſſo. ſimplici. 44
De virginibus 44 De dedicatiõe eccle. 45
¶ Hymni de aduentu 47 De natiuitate dñi 47
De epiphania 47 De dñica De quadrageſima 48
De dñica paſſionis 48 De tpe paſchali 49
De aſcenſione 49 De pẽtecoſte. 49
De trinitate 50 De corpore chriſti. 50
¶ Hymni ſcõꝝ oẽs in ordine ſuo ſicut ſũt ĩ calẽd. 51
Uerſus ꝓceſſiõis oliuaꝝ 58 Lamẽtatiões hieremie 60
Oratio hieremie ꝓphete 62 Paſſio ſm̃ mattheum 63
Scdm̃ marcũ 65 Scdm̃ lucam Scdm̃ ioannem 66
Ecce lignum crucis 67 Ueſpere mortuorum 68
Inuitato. añe ac Reꝛia officij mortuorum 71
Te deũ laudamus: cantus pro feſtis ſimplicibus 84
Añ. Sancta maria ſuccurre miſeris 86
Añ. Sub tuum preſidium confugimus 87

E LA
D LA·SOL·RE
LA·MI
LA SOL
SOL FA VT
FA·VT
SOL·RE·VT
LA·MI·RE
SOL·FA
FA·B·MI
FA·BMI
LA MI RE
G·SOL·RE·VT
GAMA·VT
A RE
·B·MI
C·FA·VT
·D·SOL·RE
·E·LAMI·F·FAVT
CNATVRĀ DAT·F·B MOLEM·G QVOQ QVADRV̄
SANTE·CHERVBINE·DOCEME·CĀTARE

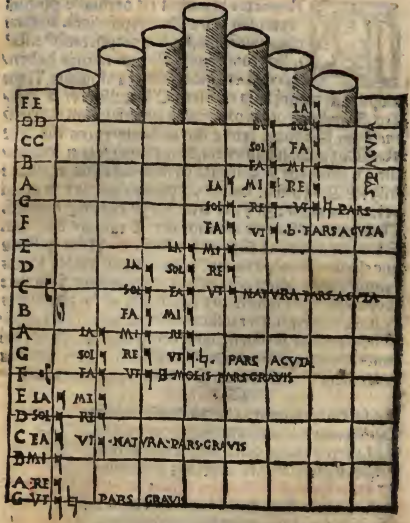
PRoprietas in muſica eſt deriuatio plurius vocum: ab vno eodemq; principio. Exiſtentibus igitur modis ſiue proprietatibꝰ tribꝰ totius cantus: pro ipſarum noticia habenda cuilibet vnica eſt littera aſſignata. Nam proprietati nature data eſt litera C: b molli F: et ♮ quadro G. quibus vocum principium proprietatum conceditur. ſ. vox Ut: quam cetere ſibi ordinate voces videlicet Re: Mi: Fa: Sol: La: per eandem proprietatem ſequuntur. Ut enim vox in C locata cũ ſuis ordinatis vocibus: ſcilꝫ Re Mi Fa Sol La: per proprietateꝫ nature in graui vel acuto cantat̃: In F per b molle: In G. per ♮ quadrũ. Unde verſus: Nature modum per C cantare ſolemus. F b molle notat: ſed G quadrũ oſtẽdit. ¶ Nota ꝙ ſigna ſiue claues (vt vulgo dicitur) demonſtrantes ſedeꝫ totius cantus vniuerſaliter vſitate: ſunt due: videlicet F graue: loco cuius litere talis figura ponitur 𝄢 Et ♮ acutũ: pro quo tale ſignum. Per ipſarum autem diſcretam repoſitionem per lineas poteſt omnis cantus cuiuſcunq; ſit toni rationabiliter collocari. Diſtant enim ab inuicem per diapente: nam F in grauibus: C in acutis conſtituta ſunt.

¶ Verſus.

Re. la. vult primus: re. fa. retinetq; ſecundus.
Per ſextam mi. fa. terno: quarto dato mi. la.
Fa. fa. fert quintus: fa. la. prebet tibi ſextus.
Ut. ſol. ſeptenus: vt. fa. captatq; ſupremus.

¶ De intonatione pſalmoꝝ dantur hi verſus: videlꝫ

Primus cum ſexto: fa. ſol. la. ſemper habeto.
Tertius ꝛ octauus: vt. re. fa: atq; ſecundus.
La. ſol. la. quartus: vt. mi. ſol. ſit tibi quintus.
Septimus fa. mi. fa. ſol: ſic omnes eſſe recordor.

EE
DD
CC
B
A
G
F
E
D
C
B
A
G
Γ
E LA MI
D SOL RE
C FA VT NATVRA PARS GRAVIS
B MI
A RE
Γ VT PARS GRAVIS
FA MI VT B MOLIS PARS GRAVIS
SOL RE VT PARS ACVTA
LA MI RE
FA MI
SOL FA VT NATVRA PARS ACVTA
LA SOL RE
LA MI
FA VT b PARS ACVTA
SOL RE VT PARS
LA MI RE
FA MI
SOL FA
LA SOL
LA
SVP ACVTA

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

QUiſquis ad canendi ſciētiā erudiendus accedis: diſpoſitionem: vim: ꝛ ordinem litterarū (per quas oīs cantus habet diſcretionem) cordi memoriter imprimas: videlicet ꝙ ponuntur ꝛ ſunt in ordine manus ſeu palme viginti littere: que diuiduntur in ſubgrauibꝰ: grauibus: acutis. ꝛ ſupacutis. At vō ipſe lr̄e in ordine manus non ſunt niſi ſeptem voce ꝛ forma differentes: ſcilꝫ. A. B. C. D. E. F. G. Subgrauis vna eſt dūtaxat litera greca omnium prima in principio pollicis manus ſiniſtre a latinis philoſophis addita: quam quidam eorum vocabulo y. Gamma dicunt. Nos vero latini G. appellamus: in qua noſtre muſice omnis ſumit ordo principium: ꝛ ipſius Gamma noſtra manus ornata initio ſe a grecis profitetur exordium ſumpſiſſe. Graues littere ſunt ſeptem: ſcilicet A. B. C. D. E. F. G. Et graues dicuntur: quia in inferiori loco primitus ſunt formate: hoc eſt in voce pectoris. Habentqꝫ principium in prima iunctura pollicis: ꝛ finem in ſecunda iunctura auricularis. Acute ſimiliter ſunt ſeptē: ſcilicet A. B. C. D. E. F. G. que non ſunt a primis grauibus nomine differentes: ſed forma dumtaxat. Ideoqꝫ acute dicuntur: eo ꝙ acutū reddant ſonum reſpectu grauium predictarum. Formantur enim in ſuperiori loco: id eſt in voce gutturis. Et habent principium in tertia iunctura auricularis: finem vō in ſecunda iūctura indicis. Superacute ſunt quinqꝫ. ſcilꝫ AA. BB. CC. DD. EE. et ideo ſuperacute dicuntur eo ꝙ ſuper predictas acutas acutiorem reddant ſonum. Et ratio eſt. quia formantur in ſuperiori loco. ſ. in voce capi

tis:z habent principium in ſecunda iunctura medij: fine3 vero in tertia iunctura eiuſdem a tergo:vt manum intuē/ti patet.

Ut autem ordo literarum naturaliter poſitaru3 ibi breuiter pateat:z q̄ in ſpacio: q̄ vel litere ſint in linea cognoſcas:inferius perpende diſpoſi/tas. Gamma in linea. A. in ſpacio. B in linea C in ſpacio. D in linea. E in ſpacio. F in linea. G in ſpacio. A in linea. B in ſpacio. C in linea. D in ſpacio. E in linea. F in ſpacio. G in linea. AA in ſpacio. BB in linea. CC in ſpacio. DD in linea. EE in ſpacio. Uide quia litere que in grauibus in linea notantur:in acutis in ſpacio demōſtrā/tur: et que in acutis in ſpacio ſunt notate:in ſuperacutis in linea ſunt ſcripte.

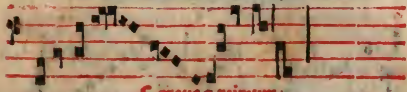
Preterea ſciendu3 eſt q̄ b rotundum in diſpoſi/tione litterarū non debet proprie linea3 aut ſpa cium occupare nec locum naturaliter habere: q2 nō eſt de computo ſeptē litterarū muſicaliū:ſi enim eſſet aliqua de ſeptem per duplarem ꝯſonātiā alicui grauiū vel ſuperacutarū reſponderet. Grauib⁹ quippe p duplarem reſpondere non poteſt conſonantiā: q2 minus eſſet ſemitoniū. Superacutis vō per diapaſon nequaq̄3 cō ſonat:quia ſemitoniū ſuperabūdat. Uocatur enim apud grecos b rotundū ſiue menon:hoc eſt accidens vel acci/dentale. quod enim eſt accidentale non eſt proprium:z q̄ð non eſt propriū non eſt naturale. Inuentum eſt autē b ro/tundum ad temperandū tritonum:qui ſuper ſcilicet natu raliter inuenitur:vbi enim cantus aſperior ſonat b rotū/dum loco ♮ quadri:ad temperandā tritoni duriciam fur/tim interponiť. Sed vbi cantus ad ſuam naturam recur/

rerit, ſtatim debet auferri. Igitur quia b rotundum eſt acci
dens vel accidentale: et accidens poteſt adeſſe vel abeſſe
ſine corruptione ſubiecti: vbi neceſſarium fuerit appona/
tur. ¶ Nec id te lateat quod predictis ſeptem literis voce et
forma differentibus aſſociate ſunt notule ſeu voces ſex. ſ.
vt: re: mi: fa: ſol: la: que ex duabus primis proprietatibus.
ſ. ♮. quadri: et nature quinquies repetite ponunt: et ex ter/
tia. ſ. b. rotundi proprietate bis interponi noſcuntur.
¶ Sunt ergo note omnes in manu numero quadraginta/
due numerate: videlicet a Gamma ad EE vltimum vigin
ti ſedibus collocate. ¶ Et nota quod ſyllaba: vt: ſemper eſt
caput et principiū aliarum ſibi ſuccedentiū ſyllabarum. ſ.
re. mi. fa. ſol. la. Harum enim omnium ſex ſyllabarum ag/
gregatio dicitur in cantu deductio: quia deducit modulan/
tium voces ex grauitate in acumen: et ex acumine in gra/
uitatem. ¶ Et quia illa nota ſiue ſyllaba: vt: ſepties in ma
nu reperitur: ideo dicimus quod ſeptem ſunt deductiões ma
nus ſeu palme: vnde prima deductio habet principiū in G
ſubgraui: et finē in F graui: et cantatur per ♮ quadrū graue.
¶ Secunda habet principium in G. graui: et finem in A
acuto: et cantatur per naturam grauem. ¶ Tertia habet
principium in F graui: finem vero in D acuto: et cantatur
per b molle graue. ¶ Quarta habet principiū in G gra
ui: et finem in F acuto: et cantatur per ♮ quadrū acutum.
¶ Quinta habet principiū in C acuto: finē vero in AA:
ſuperacuto: et cantatur per naturam acutā. ¶ Sexta ha
bet principium in F. acuto: et finem in DD. ſuperacuto: et
cantatur per b molle acutum. ¶ Septima habet princi/
pium in G. ſuperacuto: finem vero in EE. ſuperacuto: et
cantantur per ♮ ♮ quadrum ſuperacutum.

¶ Breuis ⁊ vtilis regula pro fiendis mutationibus.

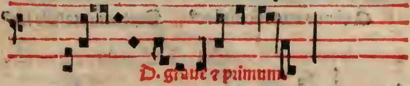
Mutatio ē alicuiꝰ vocis vel note vnius ꝓprietatis in alteram eiuſdē ſoni atq; loci varietate acceptio. Fit nāq; mutatio vel fieri poteſt in quolibet loco vbi due vel tres voces ſiue note noīe ſunt diuiſe:que qdez ſub vna ſola lr̄a icludunť. Itaq; ad mutationē faciēdā reqriť ꝙ ibi ſint due voces vniſonū facientes: ⁊ ꝙ ꝓprietates per quas fit mutatio iungantur ad inuicez in vna voce. vn̄ vbi ſola vox eſt: nō pōt fieri mutatio: etiam ſi ſint due voces ⁊ non ſint equales in ſono: nō fit mutatio: vt ſunt iſte due voces de b.fa. ♮.mi: q̄ differūt ſono ꝑ ſemitoniū maius: qđ eſt inter fa. ⁊ mi. ¶ Preterea notare debemus vocuz variandaꝝ finē: quaruz ſi terminatio fiat in Ut: vel in Re: vel in Mi: tūc aſcēdēdo facimus mutationē. Si vō vocū variandaꝝ terminatio ſit in Fa: vel in Sol: vel in La: tūc deſcendēdo mutamꝰ. Patēt iſta in ſubſcriptis mutationū exemplis: vbi Ut: Re: Mi: ad inuicē variamus: q: tunc ſemper aſcendēdo mutamus. Fa: Sol: La: ſemper deſcendendo variamus. vn̄ verſus: Ut Re Mi ſcandimus: ſi variare volemus. Sed deſcendemus: ſi Fa Sol La variamꝰ. ¶ Itē nota ꝙ non debet fieri mutatio: niſi neceſſitate cōgente. Unde duplex eſt neceſſitas. Prima eſt qn̄ proprietas vna non ſufficit ad aſcēſum vel deſcenſum cantus: ⁊ tunc oportet mutationē fieri proprietatis ipſius in aliam cantui magis deſeruientē. Et quādiu per vnā ꝓprietatē pōt cantari: nō debet fieri alterius ꝓprietatis mutatio: ſed vitari. Secūda neceſſitas eſt: ꝙ lz vna ꝓprietas per aſcēſum vel deſcenſum cantui deſeruiret: tamē de neceſſitate mutatur in aliam ad cantum magis armoniacum faciendum: vt ſepe fit de b molle in ♮ duro ⁊ econuerſo: ⁊ tunc totaliter non debet vitari mutatio.

¶ Primus mutationis locus ♮ q̃dri ⁊ nature.

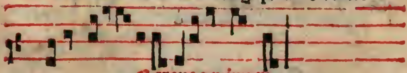
C. graue ⁊ primum.

¶ Secũdus mutationis locus ♮ quadri ⁊ nature.

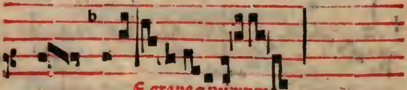
D. graue ⁊ primum.

¶ Tertius mutationis locus ♮ quadri ⁊ nature.

E graue ⁊ primum.

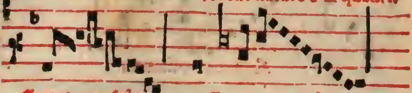
¶ Quartus mutationis locus nature ⁊ b.mollis.

F. graue ⁊ primum.

¶ Quintus mutationis locus.

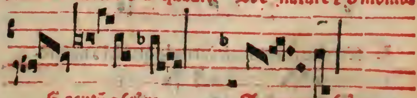
Locꝰ nature ⁊ b moll'. Locus nature ⁊ ♮ quadri.

G acutum ⁊ ſcōm. G. acutum ⁊ ſcōm.

¶ Quintus mutationis locꝰ ¶ Sextus mutatiōis locꝰ

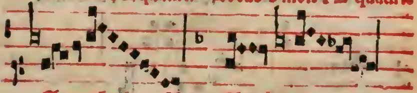
Locus b mollis ⁊ ♮ quadri. Locꝰ nature ⁊ b mollis.

G acutū ⁊ ſcōm. A acutum ⁊ ſcōm.

¶ Sextus mutationis locus.

Locus nature ⁊ ♮ quadri. Locus b moll' ⁊ ♮ quadri.

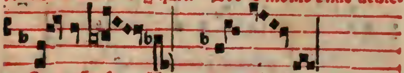

A acutū ⁊ ſecundū. A acutū ⁊ ſecundum.

¶ Sequit' de ſeptimo motationis loco.

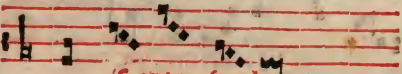
¶ Septimus mutationis locus.

Locus b mollis ꝛ ♮ q̄dri. Locꝰ b mollis ꝛ nãe acute.

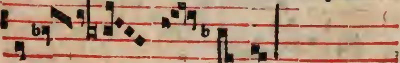
C acutū ꝛ ſecundū. C acutū ꝛ ſecundum.

¶ Septimus mutationis locus ♮ q̄dri ꝛ nature acute.

C acutum ꝛ ſecundum.

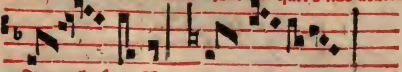
¶ Octauus mutationis locus b mollis ꝛ ♮ quadri.

D acutum et ſecundum.

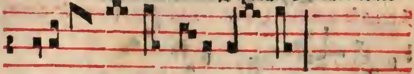
¶ Octauus mutationis locus.

Locꝰ b mollis ꝛ nãe acute. Locꝰ ♮ q̄dri ꝛ nãe acute.

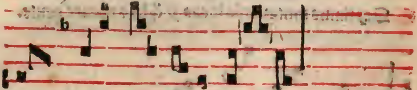
D acutū ꝛ ſecundū. D acutū ꝛ ſecundum.

¶ Nonus mutationis locus ♮ quadri ꝛ nature acute.

E acutũ ꝛ ſecundum.

¶ Decimus mutationis locus ꝛ b.mollis.

F acutũ ꝛ ſecundum

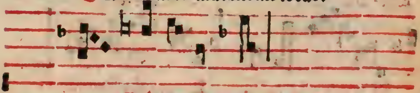
¶ Undecimus mutationis locus.

Locꝰ nẽ acute ꝛ b mollis acu. Locꝰ nẽ acu. ꝛ ♮ q̃drí ſup acuti.

G ſupacutum ꝛ tertiũ. G ſuperacutũ ꝛ tertium.

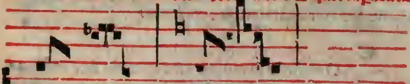
¶ Undecimus mutationis locus.

G ſuperacutũ ꝛ tertium.

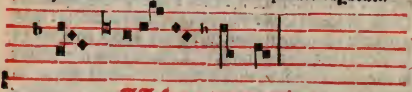
¶ Duodecimus mutationis locus.

Locꝰ nāe acute ꝛ b mollis. Locꝰ nāe ꝛ ♮ q̄dri ſupacuti.

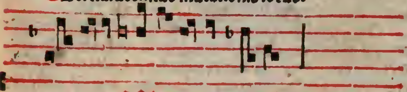
AA ſupacutū ꝛ tertiū. AA ſupacutum ꝛ tertium.

¶ Xijꝰ mutatiōis locꝰ b mollis ꝛ ♮ quadri ſupacuti.

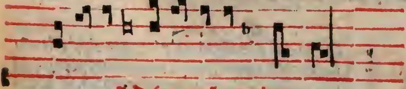
AA ſupacutum et tertium.

¶ Tertiuſdecimus mutationis locus.

LL. ſupacutum ꝛ tertium.

¶ Quartuſdecimus mutationis locus.

DD. ſupacutū ꝛ tertium.

¶ Notato ordine litterarum per lineas ⁊ ſpàcia poſita
rum ac vocum deductionibus. Ad diſpoſitionem coniun/
ctionum ⁊ conſonantiarum veniamus.

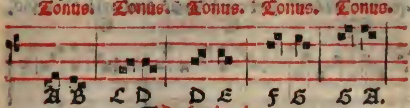
¶ De coniunctionibus vocum que ſint.

COniunctio in muſica eſt diſpoſitio ſiue ordina/
tio ſonorum ſiue vocum adinuicem in ſyllabis
⁊ dictionibus. ¶ Tonus igitur ſemitonium ⁊
ditonus ⁊ ſemiditonus coniunctiones vocan/
tur que conſonantiarum membra proprie nuncupantur.
Unde Iſidorus: Toni: ſemitonia: ditoni: ſemiditoni: ſunt
particule conſonantiarum: per quas voces vocibus et
cantibus cantus iunguntur. ¶ Tonus a tono non differt
in aliquo: nec ſemitonium a ſemitonio: ſimiliter autem di/
tonus a ditono non vllo modo diſcrepat: nec ſemidito/
nus a ſemiditono. Licet enim tonus/ ſemitonium/ dito/
nus: ſemiditonus pluribus in locis in manu reperiantur:
idem tamen ſemper ſunt quod ſuperius eſſe diffiniũtur.
¶ Quiſquis igitur bene naturaliter et perfecte cantare
deſideras: habeas cõiunctiones per manus articulos de/
terminatas. Inſuper ſi menti memoriter inſertas cũ adiũ/
ctis conſonantijs tenueris: peritus cantor ſi adſit poſſibi/
litas vocis facile eſſe poteris: quoniam quod ore decan/
tes tentabis auditu ⁊ corde intelligere/ preualebis. Sed
iam primo videamus quid ſit tonus.

¶ De tono.

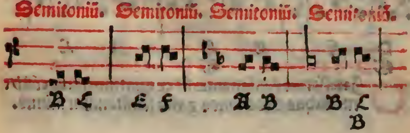
TOnus qui omniũ prima ⁊ integra dicit' eſſe cõ/
iunctio: eſt duorũ ſonorũ inequaliuꝫ per ſpaciũ
integrũ immediate iunctoꝝ acceptio. ¶ Dici/
tur autem tonus a tonando: id eſt perfecte ⁊ ite

gre pronunciādo:qꝛ vtrunq3 ſonu3 plene ⁊ integre pronū/ciare debemus. Et eſt tonus inter G.⁊ A.⁊ econuerſo. ⁊ ab A.⁊ G.⁊ ecōuerſo:inter C.⁊ D.⁊ econuerſo.⁊ a D.ad E.⁊ econuerſo:⁊ ab F.⁊ G.⁊ econuerſo in grauibus acu/tis ⁊ ſuperacutis vt hic patet exemplo.

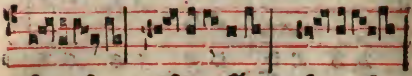

De ſemitonio.

Semitonium minus eſt duoꝝ ſonoꝝ inequaliu3 per ſpaciū imperfectū ⁊ non integrū immedia/te iunctoꝝ3 acceptio. Et dicit ſemitonium a ſe/mi quod eſt imperfectū/vel incōpletum/vel non integrum:⁊ tonus.quaſi imperfectus ⁊ nō integer tonus. Et ideo ſicut tonus pfecte complete ⁊ integre pronuncia/tur.ita ſemitonium quod duarum partiū toni minoꝛ pars eſt imperfecte incomplete ⁊ nō integre pronūciari debet: quod manifeſte intelligentium prolatione ⁊ in monachoꝛdo patet. Et eſt ſemitonium inter B.⁊ C.⁊ econuerſo E.⁊ F.⁊ econuerſo. A.⁊ b.rotundū:⁊ econuerſo in grauib9 acutis ⁊ ſuperacutis:vt hic patet exemplo.

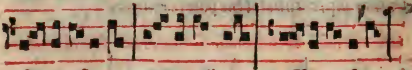
Ditonus eſt duoꝝ ſonoꝝ ſeu vocum ꝑ duo ſpacia plena integra atqȝ perfecta iunctorū acceptio. Habet ergo diton⁹ duos tonos: voces tres ꝛ iterualla duo. ꝛ qꝛ ex tonis ꝯpoſitio debȝ eē ꝑfecta plena: ꝛ itegra ei⁹ ꝓnunciatio. Dr̄ aūt diton⁹ a dia qd̄ eſt duo: ꝛ ton⁹: qꝛ ex duob⁹ iūgit̄ tonis: vt h̄ pȝ exēplo.

C Ditonus. C Ditonus. C Ditonus.

Semiditonus eſt trium vocum ſeu ſonoꝝ ꝑ ſpaciū vnū: plenū itegrū atqȝ ꝑfectum: ꝛ aliud nō integrū atqȝ iperfectū iunctoꝝ acceptio. C Et dicitur ſemiditonus a ſemi quod eſt nō plenuȝ ꝛ non perfectum: ꝛ ditonus quaſi imperfectus tonus cuȝ perfecto ꝛ cōpleto tono. Perfectam quippe habere non poteſt ſemiditonus ꝓnūciationem ſicut ditonus: quia ex maioris ſemitonij deperditione ad perfecta ſpacia non attingit. idcirco toni perfectam ꝛ ſemitonij imperfectā habent prolationem: vt hic ſequitur.

C Semiditon⁹. C Semiditon⁹. C Semiditon⁹.

C De diateſſaron. C Prima conſonantia.

Diateſſaron conſonantia fit ex quattuor ſonis cōſtituentibus duos tonos ꝛ vnū ſemitonium minus.

¶ Dicta eſt enim a dia quod eſt de: ꝛ teſſaron quattuor quaſi ex quattuor vocibus facta. Igitur quoniam diateſſaron conſonantia quattuor retinet voces: tres tm̃ neceſſe eſt habeat differentes ſpecies. Omnis nãq3 conſonantia vna ſemper minus habet ſpeciem: q̃3 fuerint ei⁹ voces. ¶ Prima nãq3 eius ſpecies formatur ex tono ſemitonio: ꝛ tono in eleuatione. Incipitur enĩ in A re prima corda grecoꝝ: ꝛ ꝓcedit ad quartã litterã. ſ. D. his ſyllabis: Re: mi: fa. ſol: ꝛ vbicunq3 reperiũtur ſimiles voces: ſemper fit prima diateſſaron ſpecies. ¶ Secũda ſpecies diateſſaron eleuatur ſemitonio et duobus tonis incipiendo in B mi: hiſq3 quattuor ſyllabis procedit: Mi. Fa. Sol. La. ꝛ vbicunq3 ſimilis vocum commixtio reperitur: ſemper fit ſecunda ſpecies diateſſaron: ¶ Tertia vo ſpecies diateſſaron eleuatur duobus tonis ꝛ ſemitonio in formatione: incipiturq3 in C fa. vt. et procedit per has voces: Ut. Re. Mi. Fa. ac vbicunq3 reperitur ſimilis vocum aggregatio: ſemper fit tertia diateſſaron ſpecies: vt hic patet inferius.

¶ Prima ſpẽs. diateſſaron. ¶ Scd̃a ſpẽs. diateſſarõ. ¶ Tertia ſpẽs diateſſaron

A D B F C F

¶ Diapente. ¶ Secũda cõſonantia.

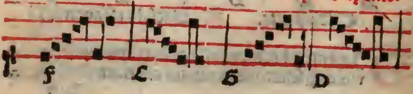
Diapente eſt conſonantia quinq3 ſonos: tres tonos: vnumq3 ſemitonium minus continentibus facta.

¶ Dicta eſt enim a dia quod eſt de: penta quinqꝫ: quaſi conſonantia ex quinqꝫ vocibus mixta. ¶ Fit equideꝫ diapente ex diateſſaron ꝛ tono ſuperaddito: que cum quinqꝫ tm̄ habeat voces: quattuoꝛ neceſſe eſt retineat ſpecies. ¶ Pꝛima nāqꝫ diapente ſpecies foꝛmatur ex pꝛima ſpecie diateſſaron ex tono in acuto repente ſuperaddito pꝛocedens his ſyllabis: re. mi. fa. ſol. la. intenſiue: ꝛ vbicunqꝫ fuerit ſimilium coniunctio vocum: ſemper fit pꝛima ſpecies diapentes. ¶ Secunda ſpecies diapentes foꝛmatur ex ſecunda ſpecie diateſſaron: vt ſupꝛa. procedit nanqꝫ per has ſyllabas: mi. fa. ſol. la. mi. ¶ Tertia diapentes ſpecies foꝛmatur ex tritono ꝛ ſemitonio: hiſqꝫ pꝛocedit ſyllabis: fa. vt. re. mi. fa. ꝛ vbicunqꝫ fuerit ſimilium connexio vocum: ſemꝑ fit tertia ſpecies diapente. ¶ Quarta vero ſpecies diapentes foꝛmatur ex tertia ſpecie diateſſaron: ꝛ tono in acutioꝛi parte ſuperaddito pꝛocedens his ſyllabis: vt. re. mi. fa. ſol. ꝛ vbicunqꝫ fuerit ſimilium ſonoꝛum commixtio fit ſemper quarta ſpecies diapentes: vt hoc monſtratur exemplo.

¶ Pꝛima ſpẽs diapente. ¶ Scd̄a ſpẽs diapente.

¶ Tertia ſpẽs diapente. ¶ Quarta ſpẽs diapente.

¶ De conſonantia diapaſon.

DIapaſon conſonantia fit ex octo ſonis conſtitue
tibus quinqꝫ tonos ⁊ duo ſemitonia minora.
Dicitur enim a dia quod eſt de: ⁊ paſon omnes
quaſi conſonãtia conſiſtens ex omnibus ſonis.
Oẽs quidẽ ſoni ſunt ſeptem in tota muſice diſciplina: qb⁹
cum primo replicato hec pfecta diapaſon ſimphonia perfi
citur. ¶ Septẽ ſunt differentes diapaſon ſpecies: quarũ
prima fit ab A. graui ad A. acutum. Secunda a B. graui
ad B. acutum. Tertia a C. graui ad C. acutum. Quarta
a D. graui ad D. acutũ. Quinta ab E. graui ad E. acutũ.
Sexta ab F. graui ad F. acutum. Septima a G. graui ad
G. acutum.

¶ De tropi ſeu toni deſcriptione.

TRopus tonus ſiue modus eſt q̃ꝫpluriũ vocũ
ex diapente ac diateſſaron ordinatione ſpecie
debite ꝯiunctarũ in acumine ⁊ grauitate diſtan-
tiũ per aſcenſũ ⁊ deſcẽſũ cõgrua neumarũ for-
ma ꝯſtitutarũ cõueniens cõſtitutio. ¶ Et ideo greci (a q-
bus hec muſica primit⁹ eſt exorta) quattuor tropos. ſ. tro-
pum: deuterũ: tritum: ⁊ tetrardũ: ſub quattuor vocum co-
gnitione. ſ. re. mi. fa. ſol. ac d. e. f. g. primarum litterarum
finalium terminatione ſtatuere notandos: vt ex huiuſ-
modi finalium litterarũ atqꝫ vocum effectus notitia: in ip-
ſorum troporũ perfectionis ⁊ nature notitiã veniremus.
Protus nãqꝫ tropus qui primus eſt in voce re. ⁊ d. prima
ſibi coniuncta littera cum ſuo ſubiugali finitur. Deuterus
qui ſecũdus eſt tropus in mi. voce ⁊ e. prima littera cũ ſuo
ſubiugali finalem ſedem acquirit. Tritus vero qui tertius
tropus eſt eiuſqꝫ ſubiugalis in voce fa. atqꝫ f. prima eſt
terminatus. Sed tetrardus tropus quart⁹ in voce ſol. G.

que prima cum ſuo ſubiugali eſt cõflatus. De quidem vo-
ces ꝛ littere graues ſunt: ꝛ in eis troporum termini ſta-
tuuntur: vt auctenticoꝝ perfectionibus atqꝫ plagaliũ eo-
rumqꝫ formationibus ſatiſfiat. Sunt ergo octo tropi ſiue
toni numero differentes: quoꝝ quilibet ſuam formam or-
dinẽ atqꝫ modum habet: vt patebit exemplo.

¶ Quomõ p̃dicti tropi modi ſeu toni ex
ſupra nominatis ſpeciebꝰ. ſ. diateſſarõ: dia
pẽte: ac diapaſon ꝯſtituãtᷓ ac formẽtur.

PRotus tropus ſiue tonus qui in ordine primus
eſt: ſuam formam ꝛ eſſe a diapente ꝛ diateſſa-
ron recipit: qm̃ ex ipſoꝝ primis ſpeciebus for-
matur. ſ. re. la prima diapẽte ſpecie: ꝛ ex re. ſol.
prima diateſſaron ipſi prime diapente ſuperaddita ſpe-
ciei. Producunt enim diapaſon he coniuncte ſpecies que
ſunt re. la. ꝛ re. ſol. in D primo termino inferiori funda-
te: ꝛ in D. ſecundo termino ſuperiori terminate. Forma
igitur huius primi tropi ſeu toni auctentici conſtat ex pri
ma diapente ſpecie re. la. ꝛ ex prima diateſſaron ſuperius
adiuncta. re. ſol. cuius forme demonſtratio inferius pate-
bit. ¶ Forma ſubiugalis proti tropi ſiue toni eſt in D.
primo cum ſuo re. prima diapente ſpecies inchoata. ſ. re.
la. ꝛ ab eiuſdem prima diateſſaron deorſum tendens ſpe-
cies ordinata. ſ. ſol. re. que forma a ſui auctentici ſpecie-
rum autente non deficit: q̃ʒq̃ʒ in diateſſaron poſitione ab
auctentici forma diſtet: vtriuſqꝫ tamen finis idem eſt.
¶ Forma igitur plagalis huius eſt ex diapente ſpecie pri
ma re. la. ꝛ ex diateſſaron etiam prima diapente ipſi con-

M

iūncta inferius ſol.re.vt inferius patet exemplo.

¶ Demōſtratio pro/ti perfecti. ¶ Demonſtratio plaga/lis.pti iperfecti.

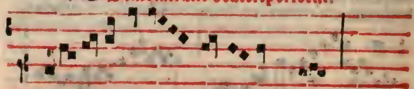

¶ Diapaſon ex dia/pente ⁊ diateſſaron connexa ſuperius. ¶ Diapaſon ex dia/pente ⁊ diateſſarō cō/nexa inferius.

Deuterus tropus ſeu tonus qui auctenticorum
ſecundus: ſed in troporum ordine tertius eſt:
ex diapente ac diateſſaron recipit formam ſuā
⁊ eſſe. Ex ſecunda enim diapente ſpecie in E.
primo ⁊ voce ſua mi. inchoante: ⁊ in ſecondo B. ⁊ ſua vo
ce mi. terminante: ac etiam ex ſecunda diateſſaron ſpe/
cie in eodem B. cum voce ſua mi. initium habente: ⁊ ad
E. ſecundum ⁊ ſuam vocem la. terminante formatur.
¶ Preſentis igitur tropi ſeu toni formatio ex mi.mi. ſpe/
cie diapente ſecunda: ⁊ ex mi.la. etiam diateſſaron ſecun/
da ipſi diapente ſuperaddita ſpeciei conficitur: ex quibus
hic tropus redditur omnino perfectus: vt inferius pate/
bit. ¶ Forma ſubiugalis deuteri ab ipſius deuteri forma
niſi in diateſſaron poſitione non diſtat: quoniam ex dia/
pente ⁊ diateſſaron ſpeciebus recipit ſuam formam: ⁊
vtriuſq; finis idem eſt. Igitur hec forma in E. primo ſuaq;
voce mi. fundata ex ſecunda: vt diximus ſpecie componit
diapente ad B. ſecundū: eiuſq; Mi. voce ſuperius aſcen/

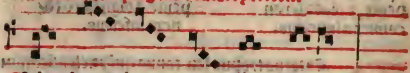
dēte ⁊ ab eodē E.atq3 voce cū coniuncta diapente ex ſcđa diateſſarō ſpē deſcēdēte:q̄ forma eſt ex mi:diapente ſcđa:⁊ ⁊ ex la.mi.diateſſarō inferius ſcđa ſpecie:vt patet.

¶ Demonſtratio deuteri perfecti.

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſarō ꝯiuncta ſuperius.

¶ Demōſtratio plagalis deuteri perfecti.

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſaron ꝯiuncta ſupius.

Tritus tropus ſiue tonus qui auctenticorum tertius:ſed in troporum ordine quintus eſt:ex diapēte ⁊ diateſſaron ꝯſonantijs ſuam formam acquirit ⁊ eſſe:nā forma hec in tertia diapente tertiaq3 diateſſaron ſpecie iunctis conficitur:ex eius nāq3 fine atq3 fundamēto quod F.primum dr̄ tertia diapente ſpecies exorta.ſ.fa.fa.in ſecunda.C.terminata cum coniuncta ſibi ſpecie tertia diateſſaron.ſ.vt fa.ideſt ad ſecundum F.ꝓgreſſa finitur:que ipſam diapaſon conſonantiā perfecte conſtituunt. Recta igitur forma triti ex fa.fa.tertia diapente:⁊ vt.fa.tertia diateſſaron eſt ꝯiuncta:vt patet inferius. ¶ Forma ſubiugalis triti ex ſui triti auctentici ſpeciebus quoniam ipſius nature eſt acquirit eſſe:⁊ eius materie cum ipſo dicit̄ eſſe forma. ¶ Verum quia (vt de ceteris dictum eſt plagalibus) diateſſaron ꝯſonantia pro huiuſmodi forma in/

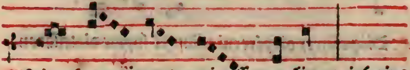
fra diapente coniungitur que pro auctentici forma ſupra diapẽte cõnectitur:nõ videt̃ diſtare a ceteris: ⁊ vtriuſq; idẽ eſt fundamentũ ⁊ finis. ¶ Huius igitur forma plagalis ex ſuperius ſpecie diapente tertia fit a fine fa.fa. ⁊ ſub ipſo cõiuncta tertia diateſſaron fa.vt:vt pꝫ hic inferius.

¶ Demonſtratio Triti perfecti.

¶ Diapaſon ex diapẽte ⁊ diateſſaron cõiuncta ſuperius

¶ Demõſtratio plagalis Triti perfecti.

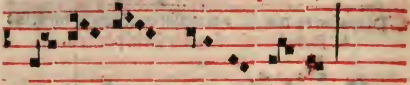

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſaron cõiuncta inferius

TEtrardus tropus ſiue tonus auctenticorum vltimus:qui in ordine tonorum ſepius ex diapente ac diateſſaron tanq̃ ex cauſis efficientibus ſuam formam ⁊ eſſe accipit ⁊ acquirit. Omnes nãq; tropos he conſonãtie ſuis ſpeciebus efficiũt:vt clare conſtat ex ſupradictis. ¶ Hanc etenim tetrardi formam quarta ſpecies diapente producit:que in G.primo fundata ad D.ſecundum cum vt.ſol. terminanda producitur. Et ab eodem D.cum prima diateſſaron re.ſol. ad G.ſecundum vlterius procedendo finitur. Et ideo in eo C.primo vt.ſol. quarta diapente fundata cum re.ſol.diateſſaron prima cõiuncta huius tetrardi tropi dicitur eſſe forma ⁊ perfectio, vt inferi⁹ cõſtat exẽplo. ¶ Forma plagalis tetrardi qui in ordine

omnium vltimus ꝛ octauus eſt a forma ipſius auctentici tetrardi ſumit᷑: q quarta diapēte ꝛ a pma diateſſarō ſpēb⁹ formatur. Sola qppe diateſſaron ſpeciei poſitio inter eos differentiã facit: que in auctētico ſupra diapente cōponit᷑. ſed in hoc plagali ſupponit᷑ vt in ceteris plagalib⁹ lex ipſa ſeruatur. G. quoq; primū vtriuſq; fundamentū ꝛ finis eſt. Iſtius igitur plagalis forma ex diapente ſpecie quarta ſupra: ꝛ ex diateſſaron prima componitur infra: ſcilicet Ut Sol: ꝛ Sol re: vt inferius patet exemplo.

¶ Demonſtratio Tetrardi perfecti.

¶ Diapaſon ex diapēte cui adiungit᷑ ſupius diateſſaron.

¶ Demonſtratio plagalis Tetrardi perfecti.

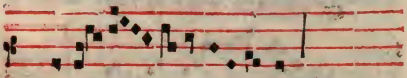

¶ Diapaſon ex diapēte cui infra adiungit᷑ diateſſaron.

Poteſt igitur perfectus tonus ſeu tropus tali declaratione deſcribi: Tropus ſeu tonus perfectus auctenticus ſiue plagalis eſt qui ex ordinatis ex diapente ac diateſſaron ſpēbus in acumine ꝛ grauitate cōiunctis debita neumarum poſita diſpoſitione rite diapaſon retinet perfectam formam. Illa igitur aſcenſu contrario erit imperfectio tropi: que diapa-

ſon perfectam formam nõ retinebit. ¶ Perfectam dia
paſon formam non retinere: eſt a totali eius aſcenſu de/
ficere: ⁊ ideo ille tropus nuncupabitur imperfectus ſi au/
ctenticus eſt: qui a fine ſuo in dicto diapaſon aſcenſu de/
ficiet ut ſi ad quintam: ſextam vel ſeptimam tm̄ attingit
a fine. ⁊ tanto magis eſt imperfectus quanto magis a p̄/
fecta diapaſon diſtat. Plagalis autem indicabitur imper
fectus ſi a fine ſupra a diapente deficiat: vel infra ſi dia/
teſſaron non deſcendat: ⁊ in ea eſt imperfectus parte in
qua deficiens inuenitur: ⁊ ſi in vtraqꝫ deficiat: in vtraqꝫ
continet imperfectionem: et dicitur in vtraqꝫ imperfe/
ctus: vt patet exemplo.

¶ Demonſtratio proti imperfecti.

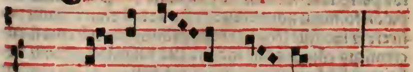
¶ Diapaſon ex tono deficiens ſuperioris
toni continet imperfectionem.

¶ Demonſtratio plagalis proti imperfecti.

¶ Diapaſon in vtroqꝫ termino tono de/
ficiens: plagalem imperfectū reddit.

¶ Demonſtratio deutri imperfecti.

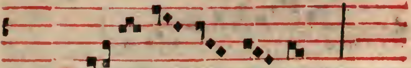
¶ Diapaſon qui in tono ſuperius deficit
tropum imperfectum reddit.

¶ Demōſtratio plagalis deutri imperfecti.

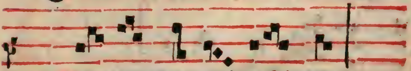
¶ Diapaſon a B. primo ad ſecundum
eſt in tono inferius deficiens.

¶ Demonſtratio Triti imperfecti.

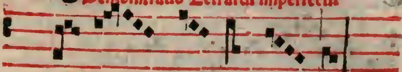
¶ Diapaſon in inferiori tono deficiens.
tropi continet imperfectionem.

¶ Demōſtratio plagalis Triti imperfecti.

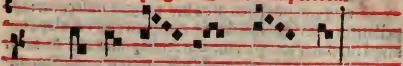
¶ Diapaſon ſupra ⁊ infra deficiens to-
nis: tropo tribuit imperfectionem.

¶ Demonſtratio Tetrardi imperfecti.

¶ Diapaſon cui tonus ſuperius abeſt: ea in parte imperfectioꝛē facit tonum.

¶ Demōſtratio plagalis Tetrardi imperfecti.

¶ Diapaſon ſupꝛa ꝛ infra duobus deficiens tonis: tropū facit a pfectione diſtare.

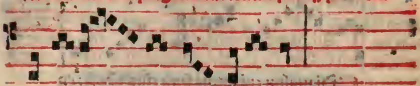
Hos autem qui ſupꝛa diapaſon aliquid videntur addere: eo ꝙ perfectam ſeruant formam: ꝛ aliquid plus adijciunt: plus ꝙ̃ perfectos in auctenticis merito nominamus. Quos autem in plagalibus infra fines vbi eoꝛum vltimus ex diapaſon perficitur terminus: tonum vel ſemitonium ꝛc. contingit deponere etiam dicimus plus ꝙ̃ perfectos. ¶ Supꝛa igitur auctēticus dr plus ꝙ̃ perfectus: ſed infra plagalis ꝛ non ſupꝛa: qꝛ in ea parte mixtus appellat᷑: vt nunc dicet᷑.

¶ Demōſtratio auctentici plus ꝙ̃ perfecti.

¶ Diapaſon in inferioꝛi termino adiūcta cū tono.

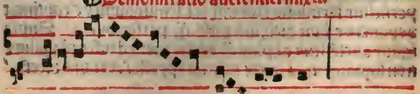
¶ Demonſtratio plagalis auctentici pluſqȝ perfecti.

¶ Diapaſon in inferiori termino adiuncta cum tono.

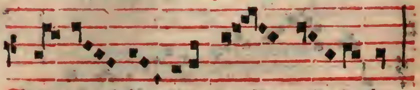
Qui autē auctētici infra tonū/ſemitonium vel ditonū ⁊c. deponūt eo ꝙ cū ſuo plagali miſcentur: appellantur mixti. Plagalibꝰ vero quoꝝ aſcēſui vel diapente aliqd ſupponit̄: eo ꝙ cū ſuo auctentico mixturā faciunt: etiam mixtoꝝ noīa tribuimꝰ. Inferius igit̄ ē mixtꝰ auctēticus: cuius nomē plagalis ſupiꝰ tenet: ad hoꝝ differētiaȝ mixtoꝝ: quoꝝ ſpēs cū alioꝝ ſpeciebꝰ cōmiſceri videntur: nēpe appellātur cōmixti. Pōt enim vniuſcuiuſqȝ tropi cū alterius cuiuſqȝ ſpecie vnaqueqȝ ſpēs cōmiſceri: eoꝝ demōſtrationes vt clara videantur q̄ dicta ſunt hic infra ponemus: vt vniꝰ demōſtratione ſinguloꝝ notitia habeat̄.

¶ Demonſtratio auctentici mixti.

¶ Diapaſon in termino inferiori adiuncta ditono.

¶ Demonſtratio plagalis mixti.

¶ Diapaſon in inferiori termino adiuncta ſemitonio.

De cõmixtis aũt ſpẽb⁹ in tropis hoc notanduȝ acce pimus ꝙ tropi ſic adinuicem ſunt commixti ꝙ vix vnus reperiri contingat q̃ ꝓprijs dũtaxat ſpeciebus ſit for matus. ¶ Ad cognoſcendũ cuius toni ſint añe que aſcẽ ſum ſeu deſcenſum ſui tropi non complẽt: inſpicere debes finem añe ⁊ principium de ſeculoꝝ. Et de hoc dantur bi verſus: Re La vult primus.

¶ De cantibus q̃ ꝓpter eoꝝ aſcenſum nõ ſunt auctẽtici ⁊ propter eoꝝ deſcẽnſum non ſunt plagales.

¶ Notãdũ eſt ꝙ ĩueniunt multi cant⁹ q̃ ꝓpter ſuas bre uitates ⁊ cõpoſitiões nõ pñt iudicari auctẽnci nec plaga les: q2 nõ hñt aſcẽſuȝ vt auctẽtici. nec deſcẽſuȝ vt plagales. vñ huiuſmodi cant⁹ ſũt iudicãdi ꝑ eoꝝ cordas tali modo. ꝙ ſi hñt plures notulas in nũero ſupra ipſaȝ cordã q̃ȝ ſub eadẽ corda: tales cãt⁹ ſũt auctẽtici. Si vo plures notule fue rint iferi⁹ q̃ȝ ſupi⁹ erũt plagales. Aduertẽdũ tñ eſt ꝙ note q̃ ſituate ſũt in corda nõ debẽt cõputari in nũero cũ illis q̃ ſũt ſupi⁹ vel iferi⁹. ¶ Et nota ꝙ corda ꝑmi ⁊ ſcdi toni eſt in manu ĩ digito auriculari F. fa. vt. graui ⁊ in linea.
Corda tertij ⁊ q̃rti toni eſt ĩ G. ſol. re. ut. graui ⁊ in ſpacio.
Corda q̃nti ⁊ ſexti toni eſt in A. la. mi. re. acuto ⁊ in linea.
Corda ſepti ⁊ octaui toni ẽ ĩ B. fa. ♮. mi. acuto ⁊ ĩ ſpacio.

¶ De ſctã brigida. Clericoꝝ cant⁹ nõ ſit remiſſus: nõ fra ctus: nõ diſſolut⁹: ſȝ honeſt⁹ ⁊ grauis ⁊ vniformis: ⁊ ꝑ oĩa humilis. Pſalmodia plus redoleat ſuauitatẽ mẽtis: hũili tatẽq̃ȝ ⁊ deuotionẽ q̃ȝ aliquã oſtẽtationẽ. Nã non vacat a culpa anim⁹ quãdo cãtantẽ plus delectat nota q̃ȝ res que canitur: omninoq̃ȝ abominabile eſt deo quãdo vocis ele uatio plus ſit propter audientes q̃ȝ propter deum.

¶ Hic modus cantandi reuelatus fuit a dñe Jeſu chriſto ſancte Brigide vidue: et habetur in ſuo volumine: et in libro extrauaganti cap. iiij.

A.FEDERA

De principijs horarū

Cantorinus.

¶ Romani cantus vtiliſſimū cōpēdiolū: omnia diuino officio perſoluēdo concernētia, in ſe includens: clericis omnibus ⁊ diuino cultui dedicatis ꝑmaxime neceſſariuz.

Domine labia mea aperies. ℟. Et os meuz annunciabit lau-

Sequens verſus dicitur ad oēs horas.

dē tuam. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandū me feſtina. ℣. Gloria patri. et c.

Ad cōpletorium. ꝟſus. Cōuerte nos deus ſalutaris noſter. ℟. Et auer-

E

tei rā tuā a nobis. ℣. Deꝰ in adiutoriuz meū. rc. vtā.
Pro introitu miſſe primus tonus
Gloria patri et fili o ꝛ ſpiritu i ſancto: Sicut erat in
principio et nunc ꝛ ſempꝛ ꝛ in ſecula ſecu lorū amen.
ſecundus tonus.
ſecu lorūz a men. Gloria patri ꝛ fi li o et ſpi ri/
tu i ſancto: Sicut erat in principio: et nunc ꝛ ſempꝛ et
tertius tonꝰ
in ſecula ſeculo rū amē. Gloria patri et fi li o et
ſpiritu i ſancto: Sicut erat in principio et nunc et

quartus tonus
ſemper:et in ſecula ſecu lo rum amen. Gloria pa/
tri et filio et ſpiri tu i ſancto : Sicut erat in prin/
cipio et nunc et ſemper:⁊ in ſecula ſeculoꝛũ amen.
Quintus tonus
Gloꝛia patri ⁊ filio ⁊ ſpiritu i ſancto: Sicut erat in
pꝛincipio ⁊ nunc ⁊ ſemper:⁊ in ſecula ſeculoꝛũ amen.
Sextus tonus
Gloꝛi a patri ⁊ fi li o ⁊ ſpiritu i ſan/
cto : ſicut erat in pꝛinci pi o et nunc et ſemper:

et in ſecula ſeculoꝛum amen.
Septimus tonus.
Glo ria pa/
tri et fili o et ſpiritui ſancto: Sicut erat in princi/
pi o et nunc ⁊ ſemper: ⁊ in ſecula ſe cu lo/
Octauus tonus.
rum a men. Glori a patri et fili o et ſpiri tu i
ſancto: Sicut erat in principio et nunc ⁊ ſemper:
et in ſecula ſecu loꝛum amen.
Duplex maius.
GLo ri a in excel ſis de o.

Duplex minus. G lo ria in excelſis de o.
De ſancta maria. G lo ria in excelſis de o.
De dnica et ſemiduplici minori. G lo ri a in excelſis de o.
Semiduplex maior. G lo ri a in excel ſis de o.
ſimplex maius
ſimplex minus
G loria in excelſis de o. G loria in excelſis deo.
Duplex maius
C Redo in vnum deum. Patrem omni/
poten tem. Credo in vnum deum. Patrem
Duplex minus

omnipoten tem. Communis. Cre do in
vnum deum. Patrem omnipotentem.
Duplex maius. I te miſ ſa eſt.
De ſancta maria. I te miſ ſa eſt.
I te Duplex minus. miſ ſa eſt.
Tpe paſchali. I te miſſa eſt. alleluia: alle luia.
Iſte tpe paſchali
I te miſ ſa eſt. allelu ia: alle lu ia.

I te De angelis miſ ſa eſt.
De dñica. I te miſ ſa eſt.
Semiduplex mai⁹. I te miſ ſa eſt.
Semiduplex minus. Ite miſ ſa eſt.
ſimplex maius
ſimplex minus
I te miſ ſa eſt. Ite miſ ſa eſt.
In miſſis ferialibus ꝛ vigilijs.
In miſſis votiuis.
B Enedicam⁹ dño. Bñdicamus do mino.
Orem⁹ Diac⁹ cãtat Flectam⁹ genua et Leuate. Ore/

mus. ℟. Humiliate capita veſtra de o.
B nedicamus do
De dña maius.
mi no.
De dña
Be ne dicamus do mino.
B enedicamus do
Duplex maius.
mino. Benedicamus do
Duplex minus.
mino. B enedica
Semiduplex.
mus do mino. B
dñicale
Ad vš
enedica mus domi no.

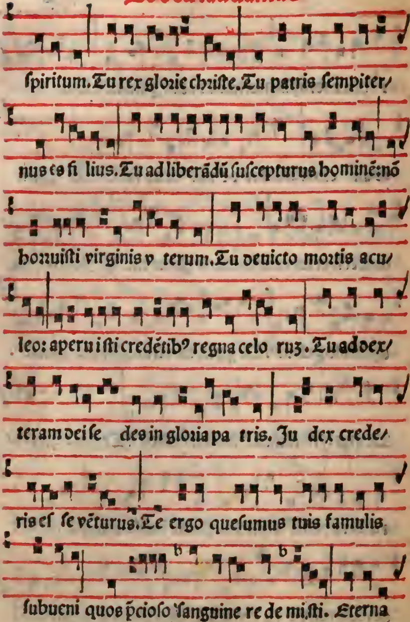

Simplex maius.
B e nedicamus domino. Benedicamus do mino.
Feriale.
B enedicamus domino. Benedicamus domino.
B enedicamus do
In multis eccleſijs ſic cantatur.
mino.
In dñicis diebꝰ
B enedi camus do mino.
monaſticꝰ cantꝰ
B e ne di ca mus do mino.
nō eſt ſm curiā
B e ne di ca mus do mino.

De cõcluſionibus miſſarũ

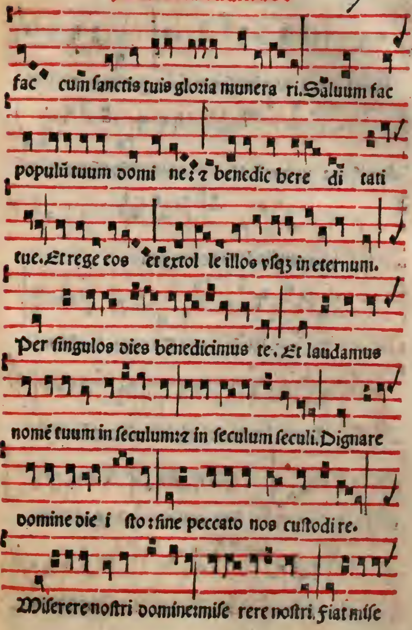

rubin ꝛ ſeraphin īceſſabili voce ꝓclamāt:San ctus:
San ctus:Sāctus domin⁹ deus ſabbaoth. Pleni
ſunt celi et terra:maieſtatis glorie tue.Te glori o ſus
apoſtoloꝝ chor⁹.Te ꝓpheta rū laudabilis numer⁹.
Te martyrū cādidat⁹laudat exercit⁹.Te ꝑ orbē terra/
rū ſācta ꝯfitet eccleſi a. Patrē imēſe maieſta tis.Ve
nerādū tuū ve rū ꝛ vnicū fi liū.Sāctū q̊qꝫ paraclitū

Te deũ laudamus

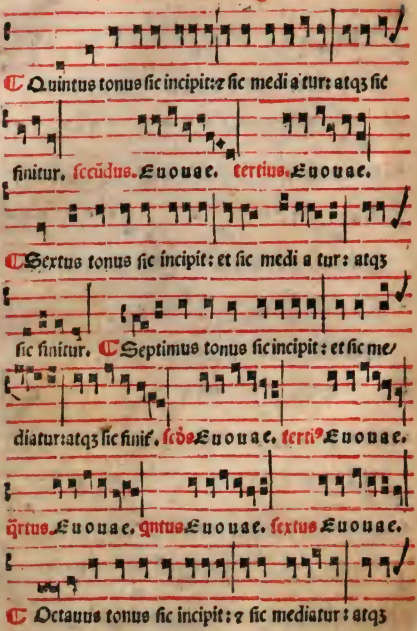

fac cum ſanctis tuis gloꝛia munera ri. Saluum fac
populū tuum domi ne: ⁊ benedic here di tati
tue. Et rege eos et extol le illos vſq; in eternum.
Per ſingulos dies benedicimus te. Et laudamus
nomē tuum in ſeculum: ⁊ in ſeculum ſeculi. Dignare
domine die i ſto: ſine peccato nos cuſtodi re.
Miſerere noſtri domine: miſe rere noſtri. Fiat miſe

ricordia tu a domine ſuper nos: quemadmo/
dum ſpera uimus in te. In te domine ſperaui:
Omnis chorus cantet.
non confundar in eternum.
In dñicis z feſtis. xij. lec.
In duplicibus maioribus.
monaſtici cãtus
Te deum lauda mus. Te deum lauda mus.
Octo ſunt toni regulares
Primus tonus ſic incipit: z ſic media tur
atq3 ſic finitur. ſcđs Euouae. tertiꝰ Euouae.
quartus Euouae. quintus Euouae. ſextus Euouae.

ſeptim⁹ octauus nonus
Euouae. Euouae. Euouae.
Secundus tonus ſic incipit: ⁊ ſic media tur: atqȝ
ſic finitur. Euouae. Tertius tonus ſic in/
cipit: ⁊ ſic media tur: atqȝ ſic finitur.
ſecūdus Euouae. terti⁹ Euouae. q̃rt⁹ Euouae.
Quart⁹ tonus ſic ĩcipit: ⁊ ſic media t̃: atqȝ ſic finitur.
ſecūdus Euouae. terti⁹ Euouae. q̃rt⁹ Euouae.

¶ Quintus tonus ſic incipit: ⁊ ſic medi a tur: atqȝ ſic
finitur. ſecūdus. Euouae. tertius. Euouae.
¶ Sextus tonus ſic incipit: et ſic medi a tur: atqȝ
ſic finitur. ¶ Septimus tonus ſic incipit: et ſic me/
diatur: atqȝ ſic finit. ſcd̄s Euouae. terti⁹ Euouae.
q̄rtus. Euouae. q̄ntus Euouae. ſextus Euouae.
¶ Octauus tonus ſic incipit: ⁊ ſic mediatur: atqȝ

Toni irregulares ſunt q̃t tuor ut infra.
ſic finitur. ſecūdus Euouae.
Prim⁹
Dixit dominus domino meo: ſede a dextris
meis. Scōs Dixit dominus domino meo: ſede a
dextris meis. Tertius Dixit domin⁹ domino meo:
ſede a dextris meis. Quartus In exitu iſrael de
egypto: domus iacob de populo barbaro.
Primus tonus
Magnificat anima mea dominum.

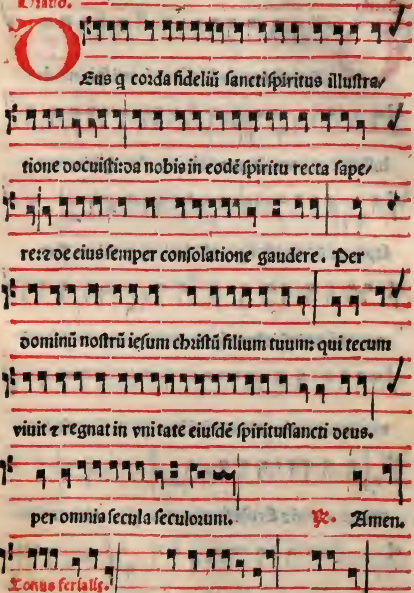
D

ſecundus tonus
tertius tonus
Magnificat anima mea dominū. Magnificat
quartus tonus
anima mea dominum. Magnificat anima me a
quintus tonus.
dominum. Magnificat anima mea dominum.
Sextus tonus
ſeptimus tonus
Magnificat anima mea dominū. Magnificat
octauus tonus
anima me a dominum. Magnificat anima me a
Similiter in tonatur canti/cū zacharie videlicet.
dñm. Benedict⁹ dominus deus iſrael.
Toni feriales
ſcđs tonus
primus ton⁹
Dixit dominus domino meo. Dixit do/

Tertius tonus
minus domino meo. ¶Dixit dominus domino
quartus tonus
meo. ¶Dixit dominus domino meo.
quintus tonus
ſextus tonus
¶ Dixit dominus domino meo. ¶Dixit dominus
ſeptimus tonus
domino meo. ¶Dixit dominus domino meo.
Octauus tonus
¶ Dixit dominus domino meo.
Primus tonus
ſcds ton'
M Agnificat.
¶ Magnificat.
tertius tonus
quartus ton'
¶ Magnificat.
¶ Magnificat.

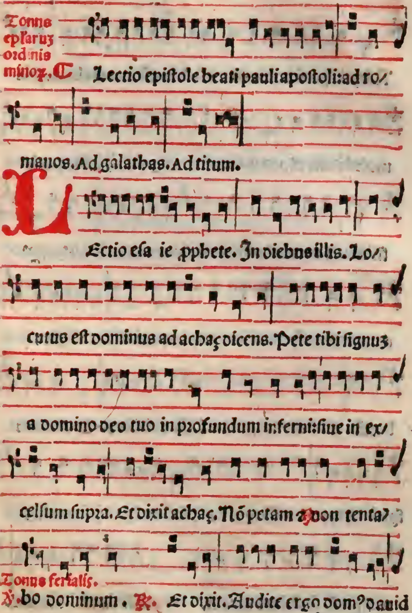

quintus tonus
sextus tonus
¶ Magnificat.
¶ Magnificat.
ſeptimus tonus
octauus tonus
¶ Magnificat.
¶ Magnificat.
Tonus capli p oēs horas
Benedictus deus ⁊ pater domini noſtri ieſu
chriſti: pater miſericordi a rū et deus totius conſola-
tionis: qui conſolatur nos in omni tribulatione no-
ſtra. ℟. Deo gratias.
Cātus ordi- nis feſtiuus orationis: ſacerdos dicit ꝟſus.
Dominus vo-
biſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Oratio.

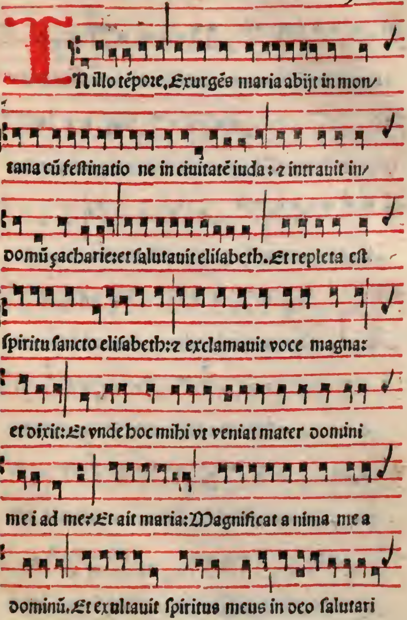

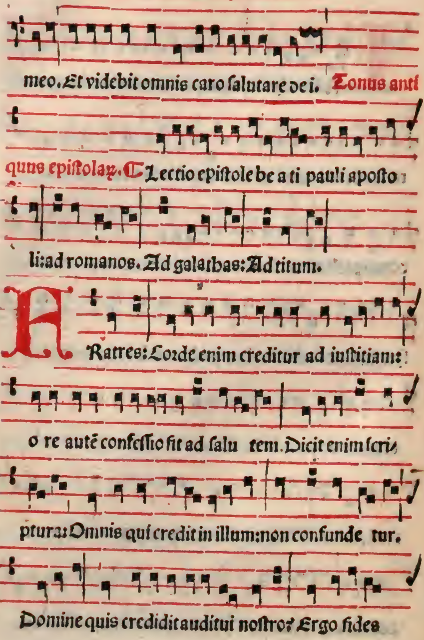

℣ Dn̄s vobiſcū. ℟ Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

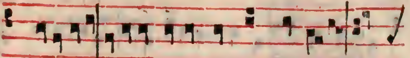

Oratio
Deus qui corda fidelium ſancti ſpiritus il/
luſtratione docuiſti: da nobis in eodem ſpiritu recta
ſapere: ⁊ de eius ſemper cõſolatione gaudere. Per
dominũ noſtrũ ieſum chriſtum filium tuum: qui tecũ
viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdem ſpiritusſancti de/
us: per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.
vel Per chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Tonus epl'aruʒ ordinis minoꝝ.
Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli: ad ro/
manos. Ad galathas. Ad titum.
L Ectio eſa ie ꝓphete. In diebus illis. Lo/
cutus eſt dominus ad achaʒ dicens. Pete tibi ſignuʒ
a domino deo tuo in profundum inferni: ſiue in ex/
celſum ſupra. Et dixit achaʒ. Nõ petam ⁊ non tenta/
Tonus ferialis.
℣. bo dominum. ℟. Et dixit. Audite ergo dom⁹ dauid

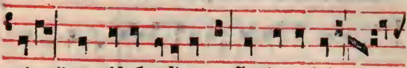

Nūquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hominibus: quia
moleſti eſtis et deo meo? Ecce virgo cōcipiet et pariet
filium: et vocabitur nomen eius emanuel. Butyrum
et mel comedet: vt ſciat reprobare malū: et eligere
bonū. Tonus euāgelij ℣. Dñs vobiſcuʒ. ℟. Et cum
ſpiri tu tuo. Sequētia ſancti euāgelij ſecunduʒ
mattheū. ſecūdum lucam. ℟. Gloria tibi domine.

IN illo tēpoꝛe.Exurgēs maria abijt in mon/
tana cū feſtinatio ne in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit in/
domū ʒacharie:et ſalutauit eliſabeth.Et repleta eſt
ſpiritu ſancto eliſabeth:⁊ exclamauit voce magna:
et dixit:Et vnde hoc mihi vt veniat mater domini
me i ad me?Et ait maria:Magnificat anima mea
dominū.Et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari

meo. Et videbit omnis caro ſalutare dei. Tonus anti
quus epiſtolaꝝ. ¶ Lectio epiſtole be a ti pauli apoſto
li: ad romanos. Ad galathas: Ad titum.
A Ratres: Corde enim creditur ad iuſtitiam:
o re autẽ confeſſio fit ad ſalu tem. Dicit enim ſcri
ptura: Omnis qui credit in illum: non confunde tur.
Domine quis credidit auditui noſtro? Ergo fides

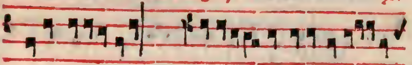
ex auditu: auditus autem per verbum chriſti. Sed

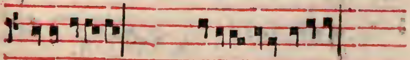
dico: Nunquid nõ audi e runt? In chriſto ieſu do-

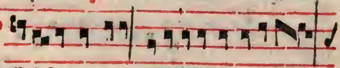
mino noſtro. Tonus euãgelij ℣. Dñs vobiſcũ. ℟.

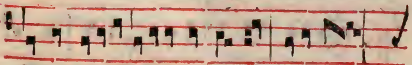
Et cũ ſpiritu tuo. ℣. Sequẽtia ſancti euangelij ſe-

cundũ ioannẽ. ℟. Glori a tibi domine.

INil lo tempore: Dixit ieſus ſimoni petro.

Simon ioannis diligis me plus his? Dicit e i.

Etiam domine: tu ſcis quia amo te. Dicit e i.

Paſce agnos meos. Dicit e i tertio: Simon ioan/

nis: amas me? Contriſtatus eſt petrus: quia dixit

e i tertio: amas me. et dixit e i. Hoc autem di/

xit: ſignificans qua morte eſſet clarificaturus deum.

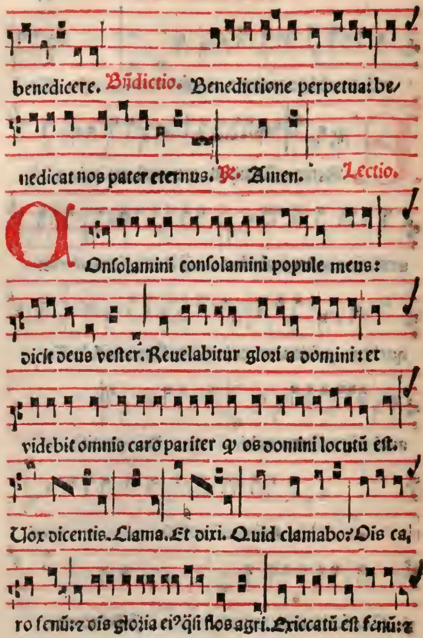
Tonus lectionū ordi/nis minorum. Ad cō/pletorium lectio. Le/ctor cantet verſum.

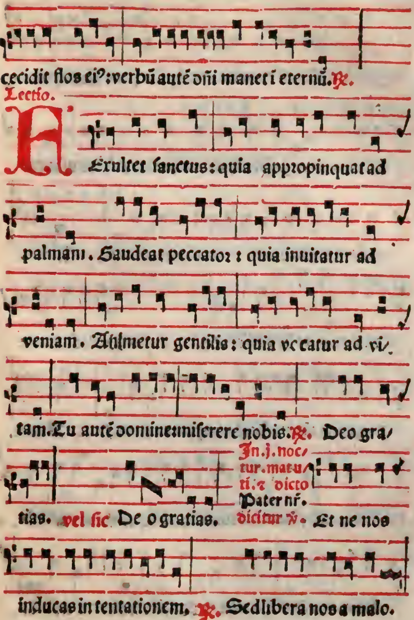
Iube domne benedicere.

Sacerdos cātet mediocri ſ alta.

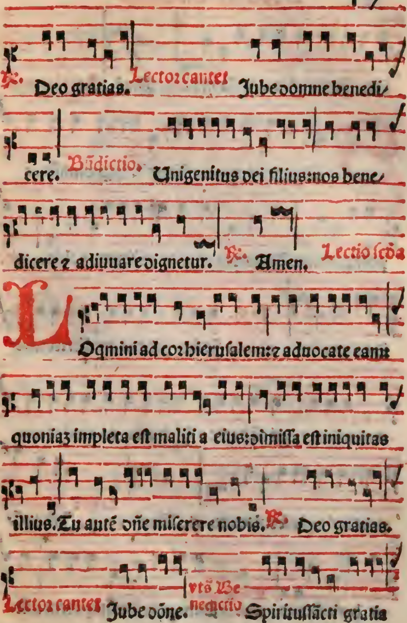
Noctem quietam et finem perfectum con/

cedat nobis dominus omnipotens. ℟. Amē.
Lectio.
FRatres. Sobrij eſtote ꝛ vigilate: quia ad/
uerſarius veſter diabolus tanq̄ʒ leo rugiens: circuit
querens quē deuoꝛet: cui reſiſtite foꝛtes in fide. Tu
autē dn̄e miſerere nobis. ℟. Deo gratias.
Qua lectione cōpleta: ſacerdos dicat
mediocrit alti⁹ ℣. Adiutoꝛiū noſtrū in nomine domini.
℟. Qui fecit celū ꝛ terram.
Tonus ſeu cantus modernus
Jube domne

benedicere. Bñdictio. Benedictione perpetua: be-
nedicat nos pater eternus. ℟. Amen. Lectio.
C Onſolamini conſolamini popule meus:
dicit deus veſter. Reuelabitur glori a domini: et
videbit omnis caro pariter q̄ os domini locutũ eſt.
Uox dicentis. Clama. Et dixi. Quid clamabo? Ois ca-
ro ſenũ: ⁊ ois gloria ei⁹ q̄ſi flos agri. Exiccatũ eſt fenũ: ⁊

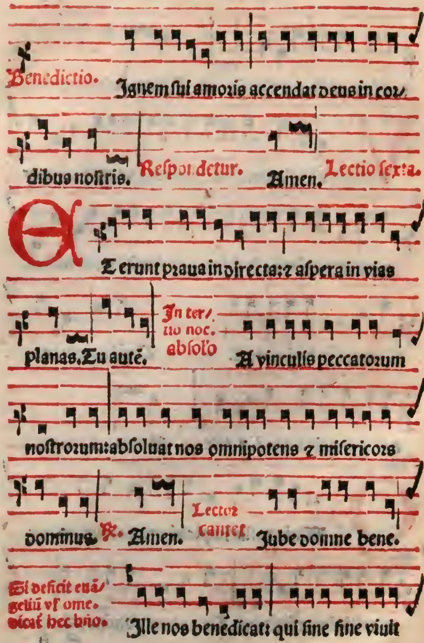

cecidit flos eiꝰ: verbũ auté dñi manet i eternũ. ℟.
Lectio.
Exultet ſanctus: quia appꝛopinquat ad
palmã. Gaudeat peccatoꝛ: quia inuitatur ad
veniam. Humilietur gentilis: quia vocatur ad vi/
tam. Tu auté domine: miſerere nobis. ℟. Deo gra/
tias. vel ſic Deo gratias.
In .j. noc/tur. matu/ti. ꝛ dicto Pater nr̃. dicitur ℣.
Et ne nos
inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.

EXaudi domine ieſuchriſte ꝑces ſeruoꝝ tuo/
rū: ⁊ miſerere nobis: qui cum patre ⁊ ſpirituſancto
viuis ⁊ regnas deus in ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen.
Lector cantet.
IUbe domne benedicere. Bñdictio. Benedicti one
perpetua: benedicat nos pater eternus. ℟. Amen.
Prima lectio ꝯueniens
COnſolamini conſolamini populemeus: di/
cit deus veſter. Tu autem domine miſerere nobis.

R. Deo gratias. Lector cantet Jube domne benedi-
cere. Bñdictio. Unigenitus dei filius: nos bene-
dicere z adiuuare dignetur. R. Amen. Lectio ſcða
LDomini ad cor hieruſalem: z aduocate eam
quoniaȝ impleta eſt maliti a eius: dimiſſa eſt iniquitas
illius. Tu auté dñe miſerere nobis. R. Deo gratias.
Lector cantet Jube dñe. vtsũ Benedictio Spirituſſãcti gratia

illuminet ſenſus ꝛ corda nr̃a. ℟. Amē. Lectio tertia.
S Uſcepit de manu dñi duplicia: p̱ omnibus
peccatis ſuis: Tu autem domine miſerere nobis. ℟.
Deo gratias. In .iij. noct. abſolo Ipſius pi e tas ꝛ miſericordia
nos adiuuet: qui cū patre ꝛ ſpiritu ſancto viuit et re/
gnat in ſecula ſeculorum. ℟. Amē. Lector cantet Jube dō/
ne benedicere. Bndictio. Deus pater omnipotens: ſit

nobis pꝛopitius ⁊ clemẽs. ℟. Amen. Lectio quarta.
V
Ox clamantis in deſerto: parate viam do-
mini: rectas facite in ſolitudine ſemitas dei noſtri.
Tu autem domine: miſe. vtõ Be nedictio Chꝛiſtus perpe-
tu e det nobis gaudi a vite. ℟. Amen. Lectio qnta.
O
Mnis vallis implebitur: et omnis mons
et collis humiliabitur. Tu autem domine mi.

Benedictio. Ignem ſui amoris accendat deus in cor/
dibus noſtris. Reſpondetur. Amen. Lectio ſexta.
Erunt praua in directa: ꝛ aſpera in vias
planas. Tu autē. In ter/tio noc. abſolo
A vinculis peccatorum
noſtrorum: abſoluat nos omnipotens ꝛ miſericors
dominus. ℟. Amen. Lector cantet. Iube domne bene.
Si deficit euā/geliū vl' ome. dicat hec bñō.
Ille nos benedicat: qui ſine fine viuit

Si võ ſit euã/geliũ: dicatur hec bñdictio.

ꝛ regnat. ℟. Amen.

Euãgelica lectio ſit nobis ſalus ꝛ ꝓtectio. ℟. Amen.

L. viij. Lectio ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tẽpore. Exijt edictũ a ceſare augu/ſto vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Et reliqua.

Omelia ſancti Gregorij pape.

Quia largiente domino miſſarũ ſolẽnia ter

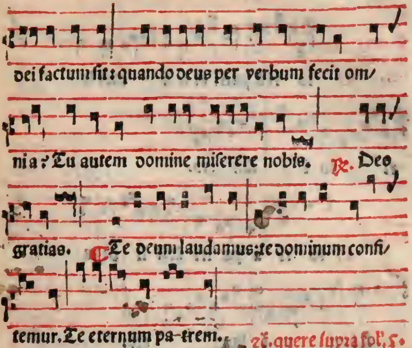

hodie celebraturi ſumus: loqui diu de euange/
lica lectione non poſſumus. Sed nos aliquid vel
breuiter dicere redemptoris noſtri ipſa natiuitas
compellit. Tu autem domine: miſerere nobis.
Octaua benedi/
ctio dicit multis
modis: vt infra.
Qñ dr ſecundũ
euãgeliũ dr hec bñdo.
Per euangelica dicta deleantur
noſtra delicta.
Qñ nõ
eſt euã/
geliũ ſe/
cũdũ dr
Diuinũ auxilium mane/
at ſemper nobiſcum. vel Cuius feſtũ colimus ipſe.

Intercedat ꝑ nobis ad dñm. vel Quoꝝ feſtũ colim⁹:
Ipſi intercedãt ꝑ nobis ad dñm. ℟ Amẽ. Lcõ. viij. ꝯueniens
Nona bñ/dictio ſic eſt. Ad ſocietatẽ ciuium ſupnoꝝ: perducat
nos rex angelorum. ℟ Amẽ. In nocte natalis dñi bñdictio nona. Uer/
ba ſancti euãgeli j doceat nos chriſtus filius dei. ℟
Amẽ. Lectio ſancti euangelij ſecundum ioannem.
IN principio erat verbum et verbum erat

apud deum: ⁊ deus erat verbum. Et reliqua.

Omelia ſancti Auguſtini epiſcopi.

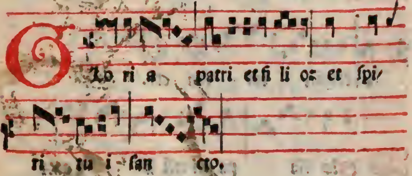
NE vile aliquid putares quale conſueuiſti cogitare: cum verba humana ſoleres audire: audi quid cogites. Deus erat verbum. Exeat nunc ne-ſcio quis infidelis arrianus: ⁊ dicat: quia verbum dei factum eſt. Quomodo poteſt fieri ꝙ verbum

ꝛc. quere ſupra fol. 5.

ℭ Tonus ſeu cãtus de Gloria pri. pro reſponſorijs prolixioribus: ſcḋm differentias octo tonorum notatus ſiue diſtinctus.

ℭ Sequitur Gloria de primo tono.

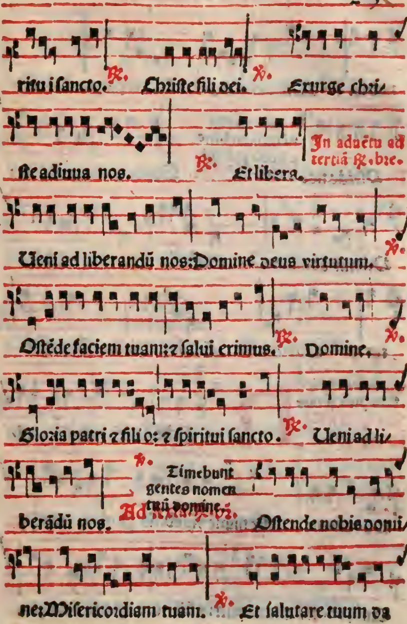
Modus cantādi Glia patri.

ſpi ri tu i ſan cto.
Sextus tonus. Glo ri a pa tri z fi li o:
et ſpi ri tu i ſan cto.
Septimus tonus. Glo ri a pa tri et fi li o: et ſpi
ri tu i ſan cto.
Octauꝰ tonus. Glo ri a pa tri et fi li
o: et ſpiri tu i ſan cto.

℟ia breuia de aduētu

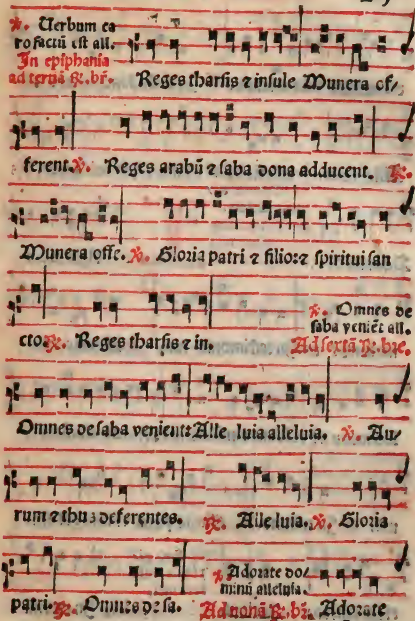

ritui ſancto. ℟. Chriſte fili dei. ℣. Exurge chri/
ſte adiuua nos. ℟. Et libera.
In aduētu ad tertiā ℟. bre.
Ueni ad liberandū nos: Domine deus virtutum. ℟.
Oſtēde faciem tuam: ⁊ ſalui erimus. ℟. ℣. Domine.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſancto. ℟. Ueni ad li/
℣. Timebunt gentes nomen tuū domine.
berādū nos.
Ad
Oſtende nobis domi/
ne: Miſericordiam tuam. ℣. Et ſalutare tuum da

nobis. ℟. Miſericordiaꝫ. ℣. Gloria patri. vt ſupra.
℣. Memento nr̄i dn̄e: in bene placito ppl̄i tui.
℟. Oſtēde no. Ad nonā ℟. bi. Super te hie ruſalem:
Orietur dominus. ℣. Et gloria eius in te videbi-
tur. ℟. Orietur. ℣. Gloria patri. ℟. Super te.
℣. Dn̄e de⁹ vir tutū ꝯuer te nos
In vigilia nata lis dn̄i ℟. bre.
Hodie ſcietis: Quia veni-
et dominus. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. ℟.
Quia ve. ℣. Gloria patri ꝛ filio: ꝛ ſpiritui ſancto.

℣. Cōſtan tes eſtote.
℟. Hodie. Ad ſextā. ℟. br. Craſtina die : Dele/
bitur iniquitas terre. ℣. Et regnabit ſuper nos
ſaluatoꝛ mūdi. ℟. Delebitur. ℣. Gloꝛia patri. ℟.
℣. Craſtina e/ rit vobis ſalus
Craſtina die. Ad nonā ℟. br. Craſtina : Erit
vo bis ſalus. ℣. Dicit dominus deus exercituum.
℣. Craſtia die : delebit iniquitas terre. In die na/ tal ad. iij. ℟. br.
℟. Erit vo bis. ℣. Gloꝛia. ℟. Craſtina.
Verbum caro factū eſt: Alle luia alleluia.

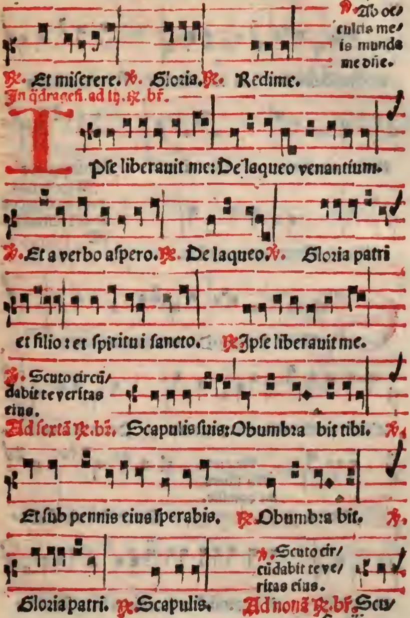

℣. Et habitauit in nobis. ℟. Alle luia. ℣. Gloria
patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſancto. ℟. Uerbum caro.
℣. Ipſe inuocabit me: alleluia.
Ad sextã ℟. br.
Notũ fecit dñs: Alle luia alleluia.
℣. Salutare ſuum. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟.
Notũ fecit.
℣. Uiderũt oẽs fines terre all'a.
Ad nonã ℟. br.
Uiderũt oẽs fines ter/
re: Alle luia alleluia. ℣. Salutare dei noſtri. ℟.
Alleluia. ℣. Glori a patri. ℟. Uiderunt omnes.

℣. Verbum caro factū eſt all.
In epiphania ad terciā ℟. br.
Reges tharſis ꝛ inſule Munera of/
ferent. ℣. Reges arabū ꝛ ſaba dona adducent. ℟.
Munera offe. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſan
℣. Omnes de ſaba veniēt all.
cto. ℟. Reges tharſis ꝛ in.
Ad ſextā ℟. bre.
Omnes de ſaba venient ꝛ Alle luia alleluia. ℣. Au/
rum ꝛ thuꝫ deferentes. ℟. Alle luia. ℣. Gloria
℣. Adorate do/ minū alleluia.
patri. ℟. Omnes de ſa.
Ad nonā ℟. br. Adorate

dñm: Alle luia alleluia. ℣. In aula ſancta eius. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. ℟.
℣. Adorate de-
um: alleluia.
In diebus do-
minicis ad ter-
tiam ℟. bre.
Adorate do.
I
Nclina cor
meum de us: In teſtimonia tua. ℣. Auerte ocu-
los meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica-
me. ℟. In teſtimo. ℣. Gloria patri et filio: et ſpi-
ritui ſancto. ℟. Inclina. Ad ſextã ℟. bř. In eternũ
℣. Ego di-
xi dñe miſe-
rere mei.

dñe: Permanet ver bũ tuũ. ℣. In ſeculũ ſeculi ve/
ritas tua. ℟. Permanet. ℣. Gloria patri et filio: et
℣. Dominus re gitme ꝛ nihil mi hi deerit.
ſpiritu i ſancto. ℟. In eter. Ad nonã ℟. br. Clama/
ui in toto corde me o: Exaudi me domine. ℣. Iuſti/
ficationes tuas requirã. ℟. Exaudi me. ℣. Gloria
℣. Ab occultis meis: mũda me domine.
In dieb⁹ ferial' b⁹ ad. iij. ℟. br̃
patri ꝛ filio. ℟. Clamaui in toto.
SAna animã meam: Quia peccaui tibi.

℟. Ego dixi domine miſerere mei. ℟. Quia pecca
ui tibi. ℣. Gloria patri et filio: et ſpiritui ſancto. ℟.
℣. Adiutor me⁹ eſto: ne derelĩqs me. ℣. Neq; deſpicias me deus ſalutaris meus.
Sana animã meã: Quia peccaui tibi.
Ad. vj. ℟. br̃.
Benedicã dominũ: In omni tẽpore. ℣. Semp̃ laus
eius in ore meo. ℟. In omni. ℣. Gloria. ℟. Benedi-
℣. Domin⁹ regit me & nihil mihi deerit.
cam. Ad nonã ℟. br̃. Redime me domine: Et mi-
ſerere mei. ℣. Pes enim meus ſtetit in via recta.

℣. Ab oc/cultis me/is munda me dñe.
℟. Et miſerere. ℣. Gloria. ℟. Redime.
In q̃drageſi. ad iij. ℟. bř.
Ipſe liberauit me: De laqueo venantium.
℣. Et a verbo aſpero. ℟. De laqueo ℣. Gloria patri
et filio : et ſpiritui ſancto. ℟. Ipſe liberauit me.
℣. Scuto circũ/dabit te veritas eius.
Ad ſextã ℟. bř. Scapulis ſuis: Obumbra bit tibi. ℣.
Et ſub pennis eius ſperabis. ℟. Obumbra bit. ℣.
Gloria patri. ℟. Scapulis.
℣. Scuto cir/cũdabit te ve/ritas eius.
Ad nonã ℟. bř. Scu/

to circūdabit te ve ri tas eius. ℣. Non timebis a

timore nocturno. ℟. Ve ri tas. ℣. Gloria patri et

filio. ℟. Scuto circundabit.

℣. Angelis ſuis deus mādauit de te. Ut cuſtodiāt.

¶ Dñica ↄ paſſione ad iij. ℟. breue.

Erue a framea: Deus animam meam. ℣.

Et de manu canis vnicā meam. ℟. Deus animam.

Replicatio. Erue a. ℣. De ore leonis libera me domiñe.

Ad ſextā ℟. br. De ore leonis: Libe-

ra me dñe. ℣. Et a cornib⁹ vnicornium humilitatem

meã. ℟. Libera me domine. Replicatio De ore leonis.

℣. Ne p̄das cū impijs deus' animam meam.

Ad nonã ℟. bi. Ne p̄das cū impi js: Deus animã

meam. ℣. Et cum viris ſanguinū vitam meam. ℟.

Deus animam meam. Replicatio. Ne perdas cum

impi js.

℣. Eripe me dñe ab homine malo.

¶ Feria. v. cene domini.

In primo noctur. ℣.

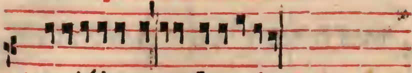
A Vertãtur retrorſum: ⁊ erubeſcant. ℟. Qui

cogitãt mihi mala.

In. ij. noc. ℣. Deus me⁹ eripe me:

de manu peccatoris. ℟. Et de manu cōtra legē agen
In. iij.
tis ⁊ iniqui. noc. ℣. Exurge dn̄e. ℟ Et iudica
cauſam meam. Ad laud. ℣. Domo pacis mee: in quo
ſperaui. ℟ Qui edebat panes meos: ampliauit
aduerſum me ſupplantati o nem.
Feria. vi. In. j. noc. ℣.
D
Iuiſerunt ſibi veſtimenta me a. ℣. Et ſu
per veſtem meam miſerūt ſortem.
In. ij. noc. ℣. Inſur-

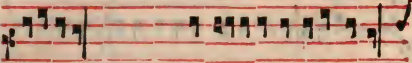

rexerunt in me:teſtes iniqui. ℟. Et mentita eſt ini/
Jn.iij.
quitas ſibi. noc. ℣. Locuti ſunt aduerſum me:
lingua doloſa. ℟. Et ſermonibus odij circunde/
derunt me:⁊ expugnauerunt me gratis. Ad laud. ℣.
Collocauit me: in obſcuris. ℟. Sicut mortuos ſeculi.
Sabbato in.j.noc. ℣.
In pace in idipſum. ℟. Dormiā et requi/
Jn.ij.
eſcam. noc. ℣. Tu autem domine: miſerere mei.

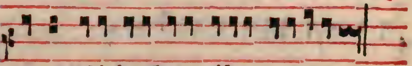
℟. Et reſuſcita me: et retribuam eis. In .iij. noctur. ℣.

In pace factus eſt: locus eius. ℟. Et in ſion: habita

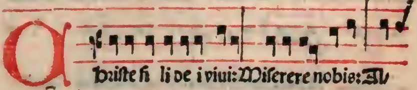
ti o eius. Ad laud. ℣. Caro mea requieſcet in ſpe. ℟.

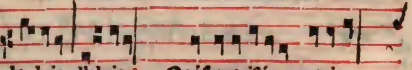
Et non dabis ſanctũ tuum videre corruptionem.

¶ Sequuntur ℟ia breuia ad horas diei de tẽpore paſchali vſq; ad feſtũ corporis chriſti incluſiue: poſtea de feſtiuitatibꝰ ſanctorum.

¶ Ad primã tẽpore paſchali ℟ium breue.

Chriſte fi li de i viui: Miſerere nobis: Al

le luia alleluia. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis. ℟.

Alle luia ℣. Glori a patri ⁊ fili o: et ſpirituiſancto.
℣. Exurge chriſte adiuua nos alleluia.
℟. Chriſte. Ad tertiã ℟. br. Surrexit dñs de ſepul-
chro: Alle luia alleluia. ℣. Qui pro nobis pepẽdit in
ligno. ℟. Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Surrexit do.
℣. Surrexit dominꝰ vere all'a.
Ad ſextã ℟. br. Surrexit dominus vere: Alle luia al-
leluia. ℣. Et apparuit ſimoni. ℟. Alleluia. ℣. Glo
ria patri. ℟. Surrexit dominus.
℣. Gauiſi ſũt diſcipuli: alleluia.
Ad. ix. ℟. bre.

Gauiſi ſunt diſcipuli: Alle luia alleluia. ℣. Viſo
domino. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri et filio
et ſpiritui ſancto. ℟. Gauiſi.
℣ Mane nobiſcum domine: alleluia.
In aſcẽſione dñi.
Ad tertiã ℟. bis.
Aſcendit deus in iubilatione: Alle luia
alleluia. ℣. Et dominus in voce tube. ℟. Alleluia. ℣.
Gloria pa. ℟. Aſcẽdit.
℣. Aſcendẽs xp̃s in altũ: alleluia.
Ad ſextã ℟. br. Aſcẽdẽs chri
ſtus in altũ: alle luia alleluia. ℣. Captiuam duxis

captiuitatẽ. ℟. Alle luia. ℣. Gloria p. ℟. Aſcendẽs.

℣. Aſcendo ad patrem meũ ⁊c.

Ad nonã ℟. br. Aſcẽdo ad patrẽ meum ⁊ patrẽ ve/ſtrũ. Alle luia alleluia. ℣. Deũ meum ⁊ deum veſtrũ. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Aſcendo ad patrẽ meũ ⁊ patrem veſtrũ.

℣. Dñs i celos alleluia.

In pentecoſte Ad tertiã ℟. br.

Spiritus domini repleuit orbem terrarum Alle luia alleluia. ℣. Et hoc quod cõtinet omnia

VITTORIO EMANUELE

ſcientiam habet vocis. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟.
℣. Spiritus paraclytus alla.
Spũs. Ad.vj.℟.bi. Spũs paraclit⁹: Alle luia alla. ℣.
Docebit vos omnia. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Spũs.
℣. Repleti ſunt omnes.
Ad nonã ℟.bi. Repleti ſunt oẽs ſpiritu ſancto. Alleluia
alleluia. ℣. Et ceperũt loq. ℟. Alle luia. ℣. Glo/
℣. Loquebãtur varijs linguis a/poſtoli. alleluia.
In feſto trinitatis ad.iij.℟.bi
ria patri ⁊ filio. ℟. Repleti ſunt.
B Enedicamus patrẽ ⁊ fi lium: Cũ ſancto

ſpiritu. ℣. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus eū in ſecu
la. ℟. Cum ſancto. ℣. Gloria. ℟. Benedicamus.
℣. Benedictus es domine.
Ad ſextā ℟. br. Benedictus es domine: In firmamen/
to celi. ℣. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℟. In
firmamento. ℣. Gloria. ℟. Benedict⁹. Ad nonā ℟. br.
℣. Uerbo domini.
Uerbo domini: Celi fir mati ſunt. ℣. Et ſpiritu
oris eius omnis virtus eorum. ℟. Celi fir mati.

℣. Gloria patri. ℟. Uerbo domini.
℣. Sit nomē domini benedictū.
In feſto corpis xpi ad .iij. ℟. br.
Panem celi dedit eis: Alle luia alleluia. ℣.
Panē angelorū manducauit homo. ℟. Alle luia. ℣.
℣. Cibauit illos ex adipe frumēti: alleluia.
Gloria patri ℟. Panem. Ad ſextā. ℟. br. Cibauit
illos ex adipe frumenti: Alle luia alleluia. ℣. Et de
petra melle ſaturauit eos. ℟. Alle luia. ℣. Glo-
℣. Educas panē de terra allā.
ria patri. ℟. Cibauit illos. Ad nonā ℟. br.

Educas panē de terra: Alle luia alleluia. ℣. Et vi
num letificet cor hominis. ℟. Alleluia. ℣. Gloria
patri. ℟. Educas panem.
℣. Posuit fines tuos pacē allel.
ℭ In festo preciosis virgi. marie. ad. iij. ℟. br.
Libera me ex ore leonis: Alle luia alle
luia. ℣. Et a cornibus vnicorniū humilitatē meam.
℣. Erue a framea de' animā.
℟. Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Libera. Ad. vj. ℟. br.
Erue a framea deus animā meam: Alle. luia alle

Feria de ꝯceptione b. ma.

alleluia. ℣. Cum dominus ad iudicandũ venerit. ℟.
℣. Adoram⁹ te chriſte ⁊ benedicimus tibi.
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Hoc ſignũ. Ad. vj. ℟. br.
Adoramus te chriſte ⁊ benedicimus tibi: Alle luia.
alleluia. ℣. Quia per crucem tuam redemiſti mun-
℣. Omis terra.
dũ. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Adoram⁹. Ad. ix. ℟. br
Omnis terra adoret te deus: ⁊ pſallat tibi: Alle-
luia alleluia. ℣. Pſalmum dicat nomini tuo. ℟.

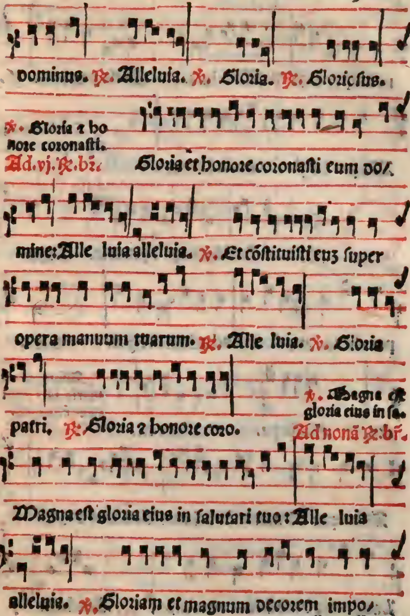
Jn apparitione ſci michaelis

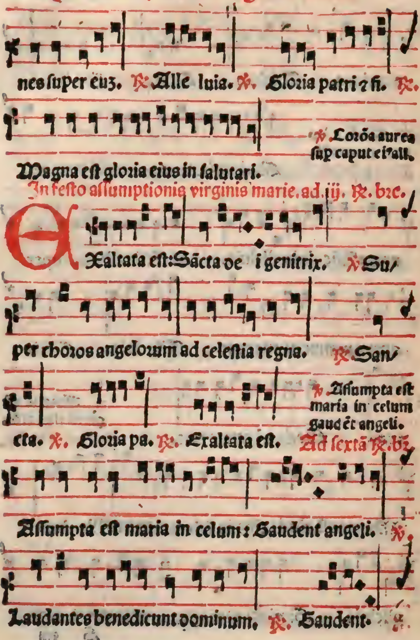

℣. In conſpe/ctu angeloꝝ pſalle3 tibi alleluia.
dit fumus. Ad.ix.℟.bꝛe. In conſpectu angeloꝝ
pſallam tibi deus meus: Alle luia alleluia. ℣. Ado/
rabo ad templum ſanctũ tuum: ⁊ confitebor nomini
tuo. ℟. Alleluia. ℣. Gloꝛia patri. ℟. In conſpe/
℣. Adoꝛate dominũ alleluia.
¶ In ſancti ioãnis baptiſte.
ctu angeloꝛum pſallam tibi. Ad tertiã ℟.bꝛ.
Fuit homo miſſus a deo. ℣. Cui no/
men erat ioannes. ℟. Miſſus. ℣. Gloꝛia. ℟. Fuit.

In tranſfiguratione domini

dominus. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Gloria ſus.
℣. Gloria ⁊ ho nore coronaſti.
Ad .vj. ℟. bꝛ.
Gloria et honore coronaſti eum do-
mine: Alle luia alleluia. ℣. Et cõſtituiſti eũ ſuper
opera manuum tuarum. ℟. Alle luia. ℣. Gloria
patri. ℟. Gloria ⁊ honore coro.
℣. Magna eſt gloria eius in ſa.
Ad nonã ℟. bꝛ.
Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: Alle luia
alleluia. ℣. Gloriam et magnum decorem impo-

In aſſumptione virginis marie

℣. Maria virgo aſſumpta ē ad ethereum thalamum.

Gloria. ℟. Aſſūpta. Ad nonā ℟. br. Maria virgo aſſumpta eſt: Ad ethere um thalamū. ℣. In quo rex regum ſtellato ſedet ſolio. ℟. Ad ethere um.

℣. Dignare me laudare te virgo ſacrata.

℣. Gloria. ℟. Maria virgo.

In exaltatōe ſcē ✠ ad .iij. ℟. br.

Hoc ſignum crucis: Erit in celo. ℣. Cum dominus ad iudicandum venerit. ℟. Erit. ℣. Gloria. ℟. Hoc.

℣. Adoramꝰ te chriſte ⁊ bn̄dicimus tibi.

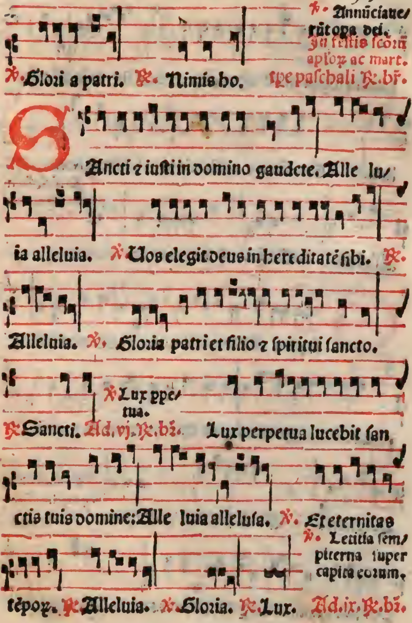
Ad ſextā ℟. br. Adoramꝰ te chriſte.

In dedicatione ſci michaelis

℣. Aſcendit fu/mus aromatū in cōſpectu dñi.
℣. Gloria. ℟. Stetit. Ad ſextā ℟. bř. Aſcēdit fum⁹
Aromatum: In conſpe ctu domini. ℣ De manu
angeli. ℟. In conſpe. ℣. Gloria. ℟. Aſcendit fu.
℣. In cōſpectu angelorum.
Ad nonā ℟. bř. In conſpectu angelorum. Pſallaȝ tibi
Deus me⁹. ℣. Adorabo ad tēplū ſctū tuū ⁊ ꝯfitebor:
℣. Adorate dominum alleluia. Omnes angeli eius alleluia.
nomini tuo. ℟. Pſal. ℣. Gloria. ℟. In.
In feſtis apłoꝝ ad. iij. ℟. bř.
IN omnē terram: Exiuit ſonus eorum. ℣.

Et in fines orbis terre verba eorum. ℟. Exiuit ſo.
℣. Gloria patri et filio: ⁊ ſpiritui ſácto. ℟. In omnē.
℣. Conſtitues eos pricipes ſuper omnem terram.
Ad ſextā ℟. bř. Cóſtitues eos principes: Sup omnem
terrā. ℣. Memores erūt nomis tui dñe. ℟. Sup. ℣.
℣. Nimis honorati ſūt amici tui deus.
Gloria. ℟. Cóſtitues. Ad nonā ℟. bř. Nimis ho/
norati ſunt: Amici tu i deus. ℣. Nimis conforta
tus eſt principatus eorum. ℟. Amici tu i deus.

℣. Annūciauerūt opa dei.
In feſtis ſcōꝝ aploꝝ ac mart. tpe paſchali ℟. br.
℣. Glori a patri. ℟. Nimis bo.
Sancti ꝛ iuſti in domino gaudete. Alle lu/
ia alleluia. ℣. Vos elegit deus in hereditatē ſibi. ℟.
Alleluia. ℣. Gloria patri et filio ꝛ ſpiritui ſancto.
℣. Lux ppe/tua.
℟. Sancti. Ad. vj. ℟. br. Lux perpetua lucebit ſan
ctis tuis domine: Alle luia alleluia. ℣. Et eternitas
℣. Letitia ſempiterna ſuper capita eorum.
tēpoꝝ. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Lux. Ad. ix. ℟. br.

Letitia ſempiterna ſup capita eorũ: Alle luia: alle
luia. ℣. Gaudium ⁊ exultationem obtinebunt. ℟.
℟. Precioſa in ↄſpectu dñi al ſ.
¶ In feſto vni us martyris.
Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Letitia ſem.
Ad. iij. ℟. br.
Glori a et honore coronaſti eum domine.
℟. Et cõſtitu i ſti eum ſuper opera manuum tuarũ. ℣.
Coronaſti. ℣. Gloria patri. ℟. Gloria.
℣. Poſuiſti do. ſup caput eius.
Ad. vj. ℟. br.
Poſuiſti domine Sup ca put eius. ℣. Coronaſti de.

℣. Magna eſt gloria eiu in ſalutari tuo.

lapide p̄cioſo. ℟. Sup. ℣. Glīa. ℟. Po. Ad.ix. ℟. br̄

Magna eſt gloria eius: In ſaluta ri tuo. ℣. Glo-

riam et magnum decorem impones ſuper eum. ℟.

℣. Juſt⁹ vt palma florebit.

In feſtis plurimoꝝ marty. ℟. br̄.

Jn ſalu. ℣. Gloria. ℟. Magna eſt.

Letamini in domino: Et exulta te iuſti. ℣.

Et gloriamini omnes recti corde. ℟. Et exulta te. ℣.

℣. Exultẽt iuſti in conſpectu dei. Et dele.

Glori a patri. ℟. Letamini in domino. Ad ſextã ℟. br̄.

Exultent iuſti: In cõſpe ctu dei. ℣. Et delectentur
in letitia. ℞. In cõſpe. ℣. Gloria. ℞. Exultent iuſti.
℣. Juſti autẽ i ꝑpetuũ viuent.
Ad nonã ℞. br.
Juſti autẽ: In perpetuum viuent. ℣.
Et apud dominũ eſt merces eorũ. ℞. In perpe. ℣.
℣. Exaltabũt ſã cti in gloria.
¶ In feſtiuitati bus ꝯfeſſoꝝ põ tifi. ad .iij. ℞. br.
Gloria patri. ℞. Juſti aũt.
AMauit eum dominus: Et orna uit euȝ. ℣.
Stolaȝ glorie induit eum. ℞. Et or. ℣. Gloria. ℞.

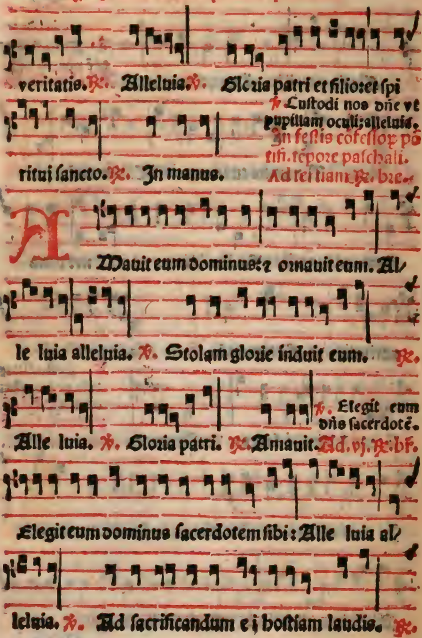

℣. Elegit eum domin' ſacerdotez ſibi.
Amauit eū. Ad.vj. ℟.br. Elegit eum dominus
Sacerdo tem ſibi. ℣. Ad ſacrificandum ei hoſtiaz
℣. Tu es ſacer/dos in eternū.
laudis. ℟. Sacer. ℣. Gloria. ℟. Elegit. Ad.ix. ℟.br.
Tu es ſacerdos: In e ternū. ℣. Secundū ordinem
℣. Juſtū dedu xit dominus.
melchiſedech. ℟. In e. ℣. Gloria. ℟. Tu.
In ꝯfeſſorib' nō pōti. Ad.iij. ℟.br.
A Mauit eū dominus: Et orna uit eum. ℣.
Stolā glorie induit eū. ℟. Et. ℣. Gloria. ℟. Ama.

℟. Os iuſti me-
ditabit ſapiētiā.
Ad .vj. ℟. bꝛ. Os iuſti: Meditabitur ſapientiam. ℣.
Et lingua eius loquetur iudicium. ℟. Meditabi-
℣. Lex dei eius in coꝛde ipſius.
tur. ℣. Gloꝛia patri ꝛ fi. ℟. Os iuſti. Ad .ix. ℟. bꝛ.
Lex dei eius: In coꝛde ipſius. ℣. Et non ſupplan-
tabūtur greſſus eius. ℟. In coꝛde ipſius. ℣. Glo-
℣. Juſtū de-
xit dñs per vias
rectas.
In virginibꝰ.
ria patri et filio. ℟. Lex dei eius.
Ad .iij. ℟. bꝛ.
S
Pecie tua: Et pulchꝛitudi ne tua. ℣.

Intẽde proſpere procede ꝛ regna. ℟. Et pulchri. ℣.
℣. Adiuuabit eã deus vultu ſuo.
Gloria. ℟. Specie. Ad. vj. ℟. bꝛ. Adiuuabit eam
Deus vul tu ſuo. ℣. Deus in medio ei⁹ nõ cõmo-
nebitur. ℟. De⁹. ℣. Glia. ℟. Adiuua.
℣. Elegit eã de⁹ ꝛ preelegit eam. Ad. ix. ℟. bꝛ.
Elegit eam deus: Et preele git eam. ℣. In taber-
naculo ſuo habitare facit eam. ℟. Et preele git.
℣. Diffuſa ẽ gr̃a in labijs tuis.
In dedicatiõe eccleſiarũ. Ad. iij. ℟. bꝛ.
℣. Gloria patri. ℟. Elegit eam.

DOmū tuam domine: Decet ſan ctitudo
℣. In lõgitudine dierū. ℟. Decet ſan. ℣. Gloria. ℟.
℣. Locus iſte ſā ctus eſt: in quo orat ſacerdō.
Domū tuā. Ad .vj. ℟. bꝛ. Locus iſte ſanctus eſt:
In quo orat ſacerdos. ℣. Pro delictis et peccatis
℣. Hec eſt do/ mus domini fir/ miter.
populi. ℟. In quo. ℣. Gloria. ℟. Locus. Ad .ix. ℟. bꝛ.
Hec eſt domus domini: Firmiter edi ficata. ℣.
Bene fundata eſt ſupra firmam petram. ℟. Firmi.

℣. Bene funda ta ẽ domus dñi.
℞. Gloria patri ℞. Hec eſt domus. Ad cõpletoriũ ℞.bre.
In manus tuas domine: Commendo ſpi-
ritum meum. ℣. Redemiſti nos domi ne: deus
veritatis. ℞. Commendo. ℣. Gloria patri et fi-
li o: et ſpiritui ſancto. ℞. In man9.
℣. Cuſtodi nos dñe vt pupillã oculi. ℭ Ad cõpletoriũ tẽpore paſchali ℞.bre.
In manus tuas domine cõmendo ſpiritum meum.
Alle luia alleluia. ℣. Redemiſti nos domine deus

veritatis. ℟. Alleluia. ℣. Gloria patri et filio: et ſpi
ritui ſancto. ℟. In manus.
℣. Cuſtodi nos dñe vt pupillam oculi; alleluia.
In feſtis cõfeſſoꝝ põtifi. tẽpore paſchali.
Ad tertiam. ℟. bre.
Amauit eum dominus: ⁊ ornauit eum. Al
le luia alleluia. ℣. Stolam glorie induit eum. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Amauit. Ad. vj. ℟. bř.
℣. Elegit eum dñs ſacerdotẽ.
Elegit eum dominus ſacerdotem ſibi: Alle luia al
leluia. ℣. Ad ſacrificandum ei hoſtiam laudis. ℟.

Alleluia. ℣. Gloria patri. ℟. Elegit.
℣. Tu es ſacerdos in eternũ. Scđm ordinẽ.
Ad .ix. ℟. br̃.
Tu es ſacerdos in eternum: Alle luia alleluia. ℣.
Secundum ordinẽ melchiſedech. ℟. Alleluia.
℣. Iuſtuz deduxit dominus per vias rectas. Et oſtendit.
Gloria patri. ℟. Tu es ſacer.
In feſtis cõfeſſorũ nõ pontifi. Ad .iij. ℟. br̃.
Amauit eum dominus et ornauit eum: Al le luia alleluia. ℣. Stolam glorie induit eum. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Amauit.
℣. Os iuſti meditabitur.
Ad ſextã ℟. br̃.

Os iuſti meditabitur ſapientiam: Alle luia alle/

luia. ℣. Et lingua eius loquetur iudicium. ℟. Al/

le luia. ℣. Gloria pa. ℟. Os iuſti. ℣. Lex dei ei⁹. Ad.ix. ℟.bř.

Lex dei eius in corde ipſius: Allē luia alleluia. ℣.

Et non ſupplantabuntur greſſus eius. ℟. Alleluia.

℣. Gloria patri. ℟. Lex dei. ℣. Juſtū de/duxit dn̄s ꝛc. ¶ In feſtiui/tatib⁹ v̄gi.ad.iij.℟.bř.

S Pecie tua ꝛ pulchritudine tua: Alle luia

alleluia. ℣. Intende proſpere procede et regna. ℟.

℣. Adiuuabit eã deus vultu ſuo.

Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Specie. Ad .vj. ℟. br.

Adiuuabit eam deus vultu ſuo: Alle luia allelu-

ia. ℣. Deus in medio eius non commouebitur. ℟.

Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Adiuuabit eam de-

℣. Elegit eã de ⁊ preelegit eam.

us vultu ſuo. Ad .ix. ℟. br. Elegit eam deus: et

pre elegit eam: Alle luia alleluia. ℣. In taberna-

culo ſuo habitare facit eam. ℟. Alle luia. ℣. Glo/
℣. Diffuſa ē gratia in labijs tu/is alleluia.
ri a patri. ℟. Elegit eam.
In dedicatiōe eccliaꝝ tpe paſchali ℟. bre.
Domum tuam domine decet ſanctitudo.
Alle luia alleluia. ℣. In longitudine dierum. ℟.
℣. Locus iſte ſa ctus eſt: in quo orat ſacerd.
Alleluia. ℣. Gloria patri. ℟. Domū.
Ad .vj. ℟. bre.
Locus iſte ſanctus eſt in quo orat ſacerdos: Alle/
luia alleluia. ℣. Pro delictis ⁊ peccatis populi. ℟.

℣. Hec eſt do/mus dñi firmit.
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Locus. Ad .ix. ℟. bi.
Hec eſt domus domini firmiter edificata: Alle luia
alleluia. ℣. Bene fundata eſt ſupra firmam petrã. ℟.
℣. Bene funda/ta ẽ domus dñi: alleluia.
Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Hec eſt.

VGO

Dñica .j. aduētus: ⁊ per totū aduentū ad veſpas hym.

Onditor alme ſyderū: eter/na lux credentium: chriſte re/déptor omnium: exaudi p̄ces ſupplicū.

Ad laud. hym.

VOx clara ecce intonat: obſcura queq͡ȝ incre/pat: pellātur emin⁹ ſōnia: ab ethere chriſtus ꝓmicat.

Ad .iij. hymn⁹.

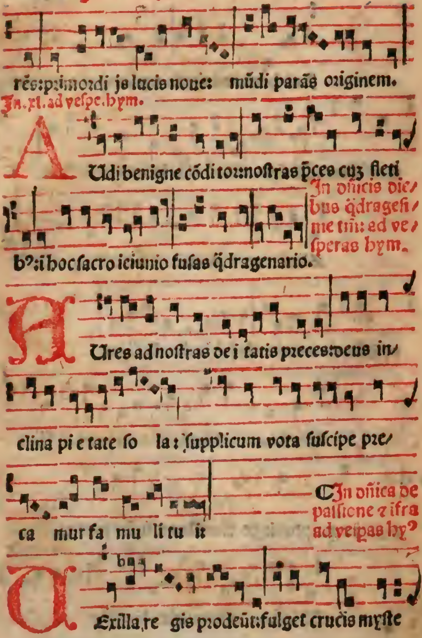
NUnc ſancte nobis ſpiritus: vnū patri cū fi/li o: dignare prōptus ingeri: noſtro refuſus pectori.

Tēpoꝛe natalis domini hymni.

In die natalis domini ⁊ per octa. hymnus.

O Lux beata trinitas: ꝛ principalis vnitas:
iam ſol recedit igneus: infunde lumen cordibus.
Ad cõpletoriũ hym.
Te lucis ante terminũ: rerũ creator poſcimꝰ:
vt ſolita clementia: ſis pſul ad cuſtodiam.
In die bꝰ dñi cis ad tertiaꝫ ſextã: ꝛ nonaꝫ: tonus ſeu cantus. Ad tertiam hymn.
Nunc ſancte nobis ſpiritꝰ: vnũ patri cũ filio:
dignare pmptus inge ri: noſtro refuſus pectori.
Ad veſp. hymnꝰ.
Lucis crea tor optime lucẽ die rũ pſe/

rés:pꝛimoꝛdi ja lucis noue: mũdi parãs oꝛiginem.
In.xl.ad veſpe.hym.
A
Udi benigne cõditoꝛ:noſtras ꝑces cuz fleti
In dñicis die/bus q̃drageſi/me tm̃: ad ve/ſperas hym.
b⁹:i hoc ſacro ieiunio fuſas q̃dragenario.
A
Ures ad noſtras dei tatis preces:deus in/
clina pi e tate ſo la : ſupplicum vota ſuſcipe pre/
ca mur fa mu li tu i
¶ In dñica de paſſione ꝛ ifra ad veſpas hy⁹
V
Exilla re gis pꝛodeũt:fulget crucis myſte

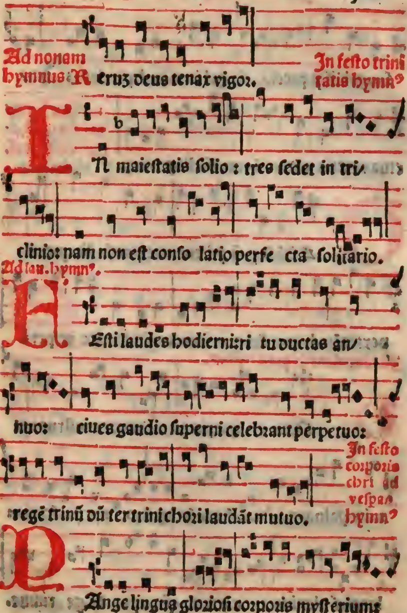

riũ; quo carne carnis códitoꝛ ſuſpéſus eſt patibulo.
Tpe paſchali ad veſp. hym.
A D cenã agni pꝛouidi: & ſtolis albis candi/
dis poſt trãſitũ maris rubꝛi: chꝛ̃o canamꝰ pncipi.
In aſceñone dñi ad veſp. hym.
I Eſu noſtra redépti o: amoꝛ & de ſideri/
unis deus creatoꝛ omnium: homo in fi ne tempoꝛũ.
Ad tertiã hym.
N Unc ſancte nobis ſpiritus: vnũ patri cũ fi/
lioꝛ dignare ꝓmptus ingeri: noſtro refuſus pectoꝛi.

I

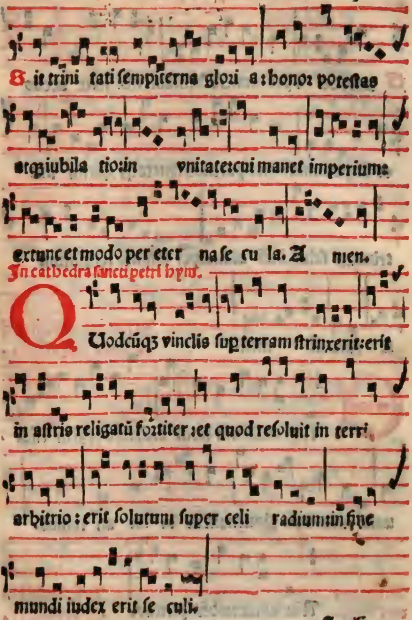
In feſto pentecoſtes

℄ Jam lucis orto ſidere. ℄ Rector potēs verax deus.

Ad nonam hymnus: Rerũ deus tenax vigor.
In feſto trinitatis hymn⁹
In maieſtatis ſolio: tres ſedet in triclinio: nam non eſt conſolatio perfecta ſolitario.
Ad lau. hymn⁹.
HEſti laudes hodierni: ri tu ductas annuo: ciues gaudio ſuperni celebrant perpetuo: regẽ trinũ dñ ter trini chori laudãt mutuo.
In feſto corporis chri ad veſpas hymn⁹
Pange lingua glorioſi corporis myſterium:

ſanguiniſq; precio fit quē in mundi preciū : fru
ctus ventris generoſi rex effudit gentiū.
Ad lau. hym. Hic eſt ton⁹ ppri⁹ & naturał.
Verbū ſupnū pdiens nec patris linquens dexterā: ad opus ſuum exiens: venit ad vite veſperā.
In cōuerſione ſcī pauli hymn⁹.
Doctor egregie paule mores inſtrue : et mēte polum nos tranſferre ſatagendo nec perfectum largiatˀ plenius euacuato qđ ex par te ge rimus.

S it trini tati ſempiterna glori a: honoꝛ poteſtas
atq; iubila tio: in vnitate: cui manet imperium:
ex tunc et modo per eter na ſe cu la. A men.
In cathedra ſancti petri hym.
Q Uodcūq; vinclis ſup terram ſtrinxerit: erit
in aſtris religatū foꝛtiter: et quod reſoluit in terri
arbitrio: erit ſolutum ſuper celi radium: in fine
mundi iudex erit ſe culi.

In feſto ſancti antonij de padua. hymnus.

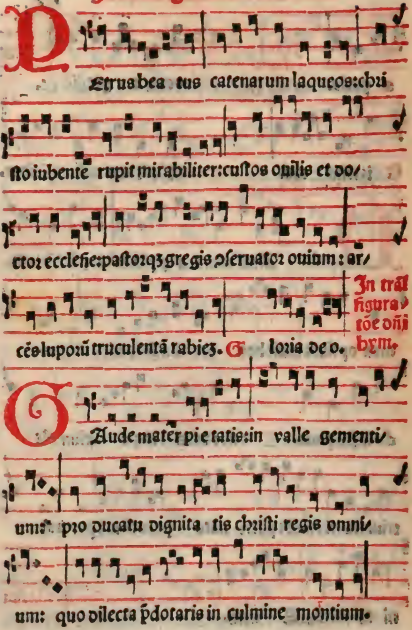
Ad hoꝛas diei hym.

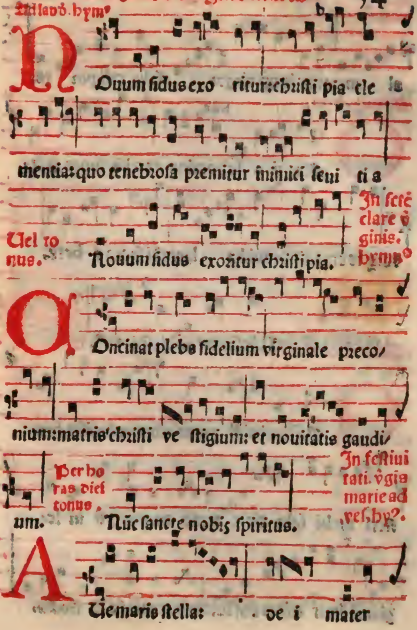
In feſto ſci ioanis bapti. hy.

Ut queant laxis reſonare fibris: mira
geſtorum famuli tuorum: ſol ue polluti labi j
rea tum ſancte ioan nes.
Ad ho ras diei tonus.
Nunc ſancte nobis ſpiritus ꝛc.
In feſto apl'oꝝ petri ꝛ pa. hy.
Aure a luce et decore roſeo: lux lu/
cis omne pfu diſti ſeculū: de corā celos incly/
to martyrio: hac ſa cra di e q̄ datre is ve niam.

Iani tor celi doctor orbis: pariter iudices ſecli:
vera mundi lumina:per crucem alter:alter enſe
triumphãs:vi te ſenatum laurea ti poſſident.
Sit trini tati ſempiterna gloria:honor ⁊c.
Ad laud. hym.
Iam bone paſtor petre clemens accipe
vota precantum: et peccati vincula re ſolue:ti
bi poteſtate tradita:qua cunctis celum verbo claudis

In hac nocte cātat etiā pro ſan
a peria. cto paulo. Doctoꝛ e gregie.ꝛc.
S it trini tati. ꝛc. vt ſupꝛa. Nūc ſancte nobis ſpiritus.
In. ſ. marie magdalene hym.
N Ardi mari a pyſtici: ſumpſit libꝛam
mox optimi: vnxit bea tos domini pedes: rigan-
do lachꝛymis. Honoꝛ decus: impe rium: ſit
trini ta ti vnice: patri nato paraclito: per infi-
ni ta ſecula. A men.
In vincula ſan cti petri.

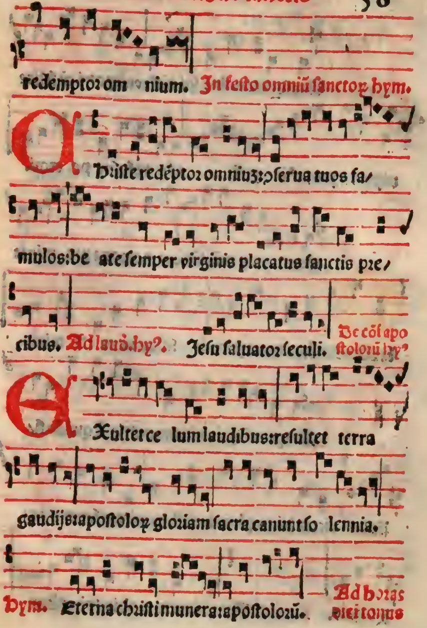

Petrus bea tus catenarum laqueos: chri
ſto iubente rupit mirabiliter: cuſtos ouilis et do
ctor eccleſie: paſtorq; gregis ꝯſeruator ouium: ar
cēs luporū truculentā rabiē. Gloria deo.
In trāſ figura tōe dñi hym.
Gaude mater pietatis: in valle gementi
um: pro ducatu dignitatis chriſti regis omni
um: quo dilecta ꝑdotaris in culmine montium.

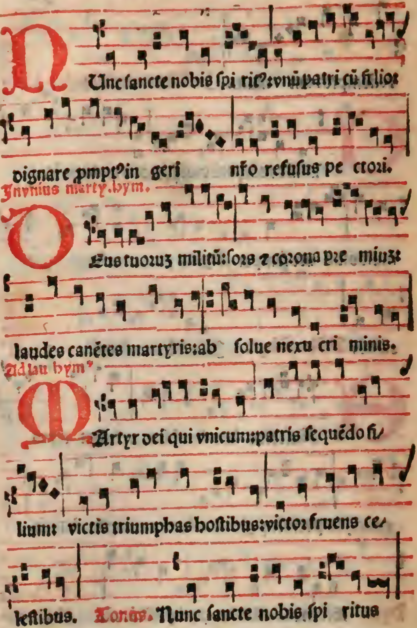

Ad laud. hym.
N Ouum ſidus exo ritur: chriſti pia cle
mentia: quo tenebroſa premitur inimici ſeui ti a
Uel to nus.
Nouum ſidus exoritur chriſti pia.
In feſte clare v ginis. hymn.
C Oncinat plebs fidelium virginale preco/
nium: matris chriſti ve ſtigium: et nouitatis gaudi/
um.
Per ho ras diei tonus.
Nūc ſancte nobis ſpiritus.
In feſtiui tati. v gis marie ad veſ. hy.
A Ue maris ſtella: de i mater

al · ma: atqꝫ ſempꝫ virgo: felix celi poꝛ ta.
Ad laud. hym.
O Glo ri o ſa domina excelſa ſuper ſide/
ra: q te creauit pꝛouide: lactaſti ſacro v bere.
Ad hoꝛ. diei ton⁹ Nūc ſancte nobis ſpi rit⁹.
In feſto ſtig matuꝫ beati frāciſci hy⁹.
C Rucis chꝛiſti mons aluerne recēſet my/
ſteri a: vbi ſalu tis e terne dantur pri ui le/
gia: dū fran ciſcus dat lucerne crucis ſu a ſtudia.

In feſtiuitatibꝰ angeloꝝ hy.
Ad idē tonus. Crucis chꝛiſti mons aluerne.
Tibi chꝛiſte ſplendoꝛ patris: vita virtus coꝛ/
dium: in cōſpectu an ge loꝛū votis voce pſallimus:
alternantes concrepando: melos damus vocibus.
Ad laud. hym. Chꝛiſte ſanctoꝛum decus angeloꝛum.
In pꝛimis veſpe. beati franciſci. hym.
Ad horas diei hym. Nūc ſancte nobis ſpiritꝰ. ⁊c.
Proles de ce lo pꝛodi jt: nouis vtens

prodigi js: celum cecis a peruit: ſiccis mare
veſtigi js. Ad lau. hymn⁹. Plaude turba paupercu-
la: patre ditata paupere. &c.
Ad horas diei hym.
Nunc ſacte nobis ſpiritus: vnũ patri cũ filio
dignare promptus ingeri: noſtro refuſus pectori.
Ad veſp. hym.
Decus morum dux minorum franciſcus
te nens brauium: in te vite datur vi te: chriſte

redemptoꝛ om nium. Jn feſto omniũ ſanctoꝝ hym.
Chriſte redẽptoꝛ omniuȝ:ↄſerua tuos fa-
mulos:be ate ſemper virginis placatus ſanctis pꝛe-
cibus. Ad laud.hy⁹. Jeſu ſaluatoꝛ ſeculi.
De cõi apoſtolorũ hy⁹
Exultet ce lum laudibus:reſultet terra
gaudijs:apoſtoloꝝ gloꝛiam ſacra canunt ſo lennia.
Hym. Eterna chꝛiſti munera:apoſtolorũ.
Ad hoꝛas diei tonus

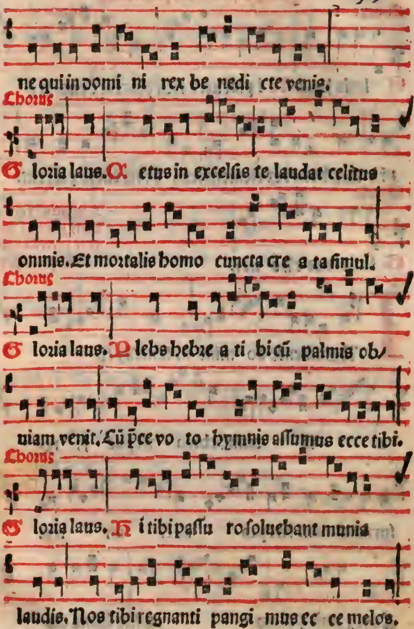

Nunc ſancte nobis ſpi rit⁹: vnū patri cū filio⁊
dignare ꝓmpt⁹ in geri nſo refuſus pe ctori.
Jn vnius marty. hym.
Deus tuorū militū: ſors ⁊ corona pre miū:
laudes canētes martyris: ab ſolue nexu cri minis.
Ad lau hym.
Martyr dei qui vnicum: patris ſequēdo fi
lium: victis triumphas hoſtibus: victor fruens ce
leſtibus. Conis. Nunc ſancte nobis ſpi ritus

In plurimoꝝ martyꝝ
SAnctoꝛum meritis inclyta gaudia pāga/
mus ſoci j geſtaqꝫ foꝛti a;nam gliſcit animus pꝛo/
mere cantibus victoꝛum genus op timum.
Ad lau. hymn⁹.
REx gloꝛi oſe martyrū: coꝛona cōfitentium:
qui reſpu entes terrena perducis ad celeſti a.
In feſtis ꝯfeſſoꝝ hym.
ISte confeſſoꝛ domini ſacratus: feſta
plebs cu ius celebꝛat per oꝛbem: hodie le tus

meruit ſecreta ſcan dere celi.
Ad lau. hymn⁹
Ad lau.
ℭ Jeſu redẽptor omniuꝫ. ℭ Jeſu co rona celſior.
De v̄ginib⁹ hy⁹.
IEſu co rona virginũ: quem mater illa con/
cepit: q̄ ſola virgo peperit: hec vota clemens accipe.
De virginib⁹ ꝙ martyri.
VJrginis proles: opifexqꝫ matris: vir/
go quem geſſit peperitqꝫ virgo: virginis feſtum ca/
nimus tropheum accipe vo tum.

H uius obtentu deus alme noſtris: parce iam cul/
pis vitia remittens: quo ti bi puri reſonemus al/
mum pectoris hymnum.
G lori a patri: genitoq; proli: et tibi compar vtri/
uſq; ſemper ſpiri tus alme: deus vnus omni tem/
pore ſe cli. A men.
In dedicatione eccleſie. Ad ve/ſperas, hymnus.
A Rbs beata hieruſalem: dicta pacis vi/

ſio: que conſtruitur in ce lis viuis ex lapidi/
bus: ꝛ angelis corona ta: vt ſponſata comite.
Jn pceſſiōe oliuaꝝ can/
tant vſus ſic̄
ī miſſali ordi/
natū eſt ℣.
Ad lau. hyꝰ. Angularis fundamentum.
Gloria laus et honor tibi ſit: rex chri/
ſte redemptor. Cui puerile de cus promplit
o ſanna pium.
℃ Chorus repetit verſum.
Iſrael es tu rex: dauidis ꝛ inclyta proles. Nomi/

ne qui in domi ni rex be nedi cte venis.
Chorus
Gloria laus. Cetus in excelſis te laudat celitus
omnis. Et mortalis homo cuncta cre a ta ſimul.
Chorus
Gloria laus. Plebs hebrea ti bi cũ palmis ob/
uiam venit. Cũ p̄ce vo to hymnis aſſumus ecce tibi.
Chorus
Gloria laus. Hi tibi paſſu ro ſoluebant munia
laudis. Nos tibi regnanti pangi mus ec ce melos.

In dominica palmaꝝ

Chorus

G loria laus. H i placuere ti bi placeat deuo ti o

nr̃a. Rex bone rex clemens: cui bona cũcta placent.

Chorus

G loria laus ⁊ ho nor.

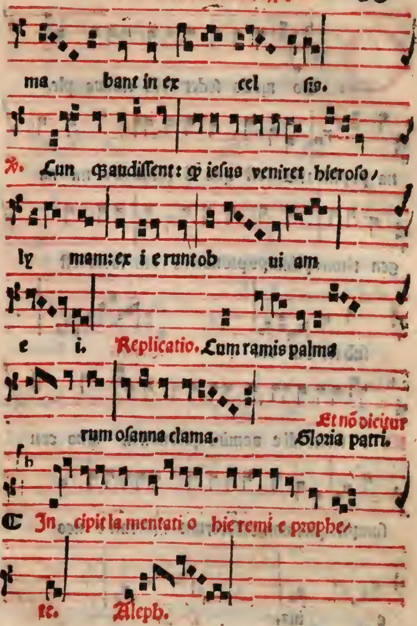
Cantatis verſi/culis ꝓceſſio in/trat eccleſiã can/tãdo ⁊c. ſeq̃ns

I Ngrediente do mino in ſanctaꝫ ci/

ui ta tem hebreo rũ pue ri re/

ſurrectionem vite pro nũci an tes.

Cum ramis palma rum: o ſanna cla/

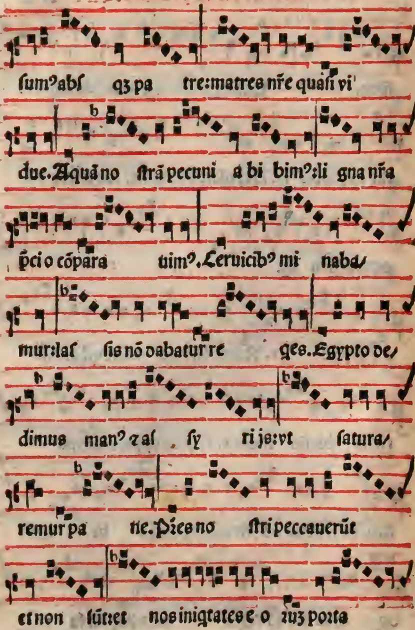

ma bant in ex cel sis.
℟. Cum audiſſent: ꝙ ieſus veniret hieroſo-
ly mam: ex i e runt ob ui am
e i. Replicatio. Cum ramis palma
rum oſanna clama. Et nõ dicitur Gloria patri.
Incipit lamentati o hieremi e prophe-
te. Aleph.

Q Uo modo ſedet ſola ciuitas ple/
na populo: facta eſt qua ſi vidua do mi na
gen ti um: princeps prouinci a rum facta eſt
ſub tri bu to. Gimel.
M i ſericordi e domini quia non ſu mus con
ſumpti: quia non defecerunt miſerati o nes
e ius. Deth.

B o num eſt preſtolari cum ſilentio : ſalutare
do mi ni. Teth.
B o num eſt viro cum portauerit iugum ab adole
ſcētia ſu a. Ioth. Hieruſalē hieruſa/
leꝫ:ꝯuertere ad dn̄m deuꝫ tu uꝫ. Itē aliꝰ tonus.
Incipit lamentatio hieremie prophete. Aleph.
Q uomodo ſedet ſola ciuitas plena populo

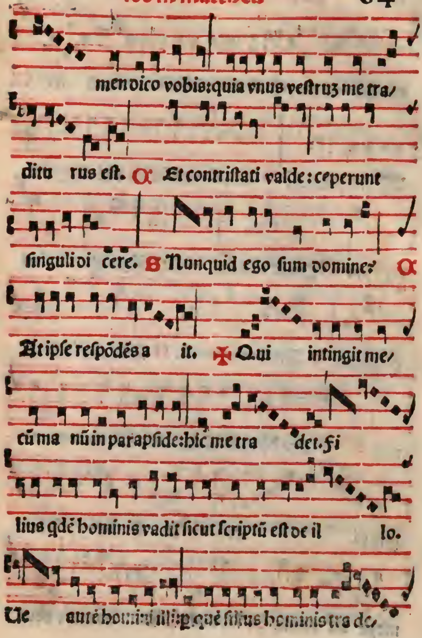

facta eſt q̄ſi vidua dn̄a gentiuz: p̄nceps puinciaruz
facta eſt ſub tributo. Gimel. Cogitauit dn̄s diſſi/
pare muros fili e ſion: tetēdit funiculū ſuū: et non a/
uertit manū ſuaz a pditio ne. Heth. Bonū eſt.
preſtolari cū ſilenti o ſalutare do mini. Teth.
Bonū eſt viro: cū portauerit iugum ab adoleſcenti a
ſu a. Ioth. Ponet in puluere os ſuuz ſi forte ſit

ſpes. Lamech. Dabit pcutienti ſe maxillā: ſaturabi
tur opprobri js. Hieruſalē hieruſalē: cōuertere ad
dñm deū tu uȝ. Incipit o ratio hieremi-
e prophe te. Recordare do mine qd accide
rit no bis: in tuere et reſpice opprobriuȝ no
ſtrū. Hereditas no ſtra verſa ē ad a lie nos:
do mus nr̄e ad extra nes. pupilli fa cti

ſumꝰ abſ qꝫ pa tre:matres nr̃e quaſi vi
due. Aquã no ſtrã pecuni a bi bimꝰ:li gna nr̃a
ꝓci o cõpara tumꝰ. Ceruicibꝰ mi naba/
mur:laſ ſis nõ dabatur re ges. Egypto de/
dimus manꝰ ⁊ aſ ſy ri js:vt ſatura/
remur pa ne. Pres no ſtri peccauerũt
et non ſũt:et nos iniq̃tates e o rũꝫ porta

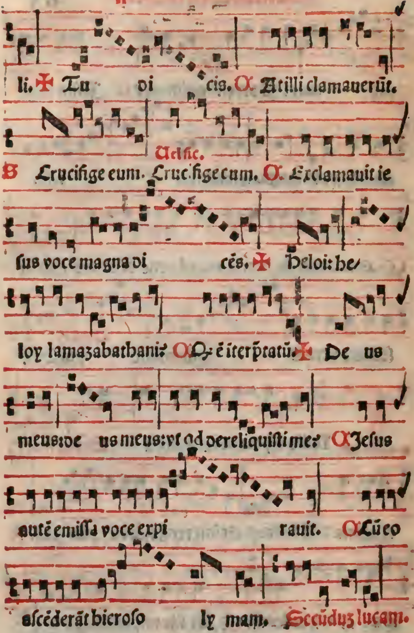

uimꝰ:Serui domina ti ſunt no ſtri:nõ
fuit q redimeret de manu eo rū.In animabus
no ſtris afferebamꝰ pa nē no bisia fa/
ci e gladij in de ſer to.Pellis nr̃a qua ſi cli
banus exu ſta eſt a facie tēpeſtatum fa/
mis.Mulieres in ſion humili auerūt:et
v̄gines i ciuita te iu da.Hieruſa lē:hieru

ſa lem:cō uertere ad dominuz deuz tu/
um. Paſſio dñi nr̄i ieſu chriſti ſecunduz mattheum.
In illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſu/
is. ✠ Sci tis quia poſt biduum paſcha fi/
et: ⁊ filius hominis tradetur vt crucifigatur. C
Ueſpere autē facto: diſcumbebat cum duodecim di/
ſcipulis ſu is: et edentibus illis di xit. ✠ A/

men dico vobis: quia vnus veſtruz me tra/
ditu rus eſt. α Et contriſtati valde: ceperunt
ſinguli di cere. S Nunquid ego ſum domine? α
At ipſe reſpōdēs a it. ✠ Qui intingit me/
cū ma nū in parapſide: hic me tra det. Fi
lius qdē hominis vadit ſicut ſcriptū eſt de il lo.
Ue autē homini illi p quē filius hominis tra de/

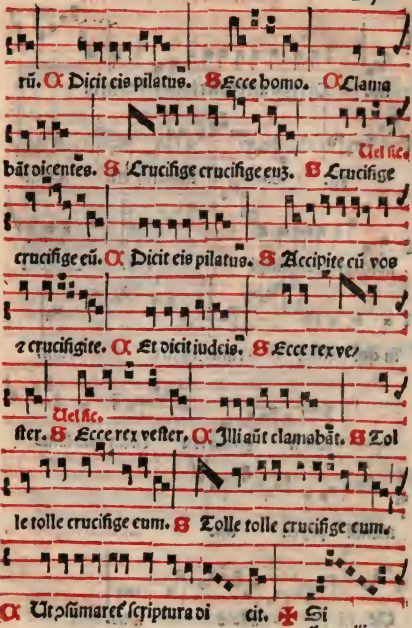

tur. Bo nū erat ei: ſi nat⁹ nō fuiſſet homo il le. C
Ait illis pilatus. S Quid ergo faciā de ieſu q dici
Uel ſic
tur xps? C Dicūt omnes. S Crucifigatur. S Cru
Uel ſic
cifigatur. S Aue rex iudeorū. S Aue rex iudeo/
rū. C Et circa horā nonā clamauit ieſus voce ma/
gna di cēs. ✠ He li he li la/
maza ba thani. C Hoc eſt: ✠ De us me⁹: deus

me us: vt qd dereli quiſti me? ℞ Jeſus autē
clamās voce magna: emiſit ſpi/ ritū.
℞ Erant autē ibi maria magdalene et altera maria
ſedētes ꝯtra ſe pulchꝛū. ſe Vel ſic. pulchꝛū.
IN illo tēpoꝛe: Erat paſcha Scdm marcū
et azima poſt biduū. Et interrogauit eū pila tus. 8
Tu es rex iudeoꝛū? ℞ At ille reſpondēs ait il/

li. ✠ Tu di cis. C. At illi clamauerūt.
Celsic.
S Crucifige eum. Crucifige eum. C. Exclamauit ie
ſus voce magna di cēs. ✠ Heloi: he
loy lamazabathani? C. Q͞ḋ ē iterp̄tatū. ✠ De us
meus: de us meus: vt qd dereliquiſti me? C. Jeſus
autē emiſſa voce expi rauit. C. Cū eo
aſcēderāt hieroſo ly mam. Secūdū lucam.

In illo tempore. Ait autẽ dñs ſi moni. ✠
Si mon: ecce ſathanas expetiuit vos: vt cribraret
ſicut tri ticũ. E go autẽ rogaui pro te: vt non
deficiat fides tu a. Et tu aliquãdo ꝯuerſus confir
ma fratres tu os. C. Qui dixit e i. S. Dñe te
cũ paratꝰ ſuʒ ⁊ i carcerẽ ⁊ in mortẽ i re. C. Et clamãs
ieſus voce magna: a it: ✠ Pater in

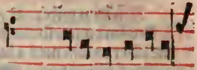

manꝰ tu as cõmẽdo ſpiri tũ meuz. Que ſecu
te erãt euz hec vi Finis. dentes. Secũdũ ioannem
In illo tẽpore. Preceſſit et dicit e is. ✠
Quẽ qritis? C Reſpõderunt ei. S Je
Uel ſic. Uel ſic.
ſuz naçarenuz. S Jeſuz naçarenuz. S Jeſum naça
re num. C Dicit eis ie ſus. ✠ E go
Uel ſic.
ſum. S Aue rex iudeorum. S Aue rex iudeo

rũ. C Dicit eis pilatus. S Ecce homo. C Clama
Uel ſic.
bãt dicentes. S Crucifige crucifige euz. S Crucifige
crucifige eũ. C Dicit eis pilatus. S Accipite eũ vos
⁊ crucifigite. C Et dicit iudeis. S Ecce rex ve-
Uel ſic.
ſter. S Ecce rex veſter. C Illi aũt clamabãt. S Tol
le tolle crucifige eum. S Tolle tolle crucifige eum.
C Ut ꝯſũmaret̃ ſcriptura di cit. ✠ Si

tio. ℟ Cũ ergo accepiſſet ieſus acetum: di
xit. ✠ Cõ ſumatuʒ eſt. ℟ Et icli
nato capite emiſit ſpi ritũ. ℟ Uidebũt
Uel ſic
in quẽ trãſfixe finis runt. trãſfixe Finis. runt.
Ecce li gnum cru cis:in quo ſalus
mundi pepen dit.
Chorus reſpondet.
Ue ni te adore mus.

¶ Incipit Officium in agenda mortuorum. Ad veſperas abſolute incipitur antiphona.

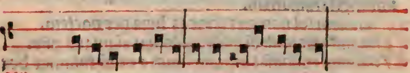

Añ. Placebo domino.

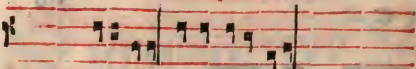

E u o u a e. Pſal'.

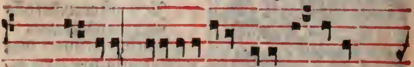
Dilexi qm̄ exaudiet dñs vocē orationis mee.
Quia inclinauit aureꝫ ſuaꝫ mihi: ⁊ in diebus meis inuocabo.
Circundederūt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationē ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomē dñi inuocaui.
O domine libera animam meam: miſericors dominus ⁊ iuſtus: ⁊ deus noſter miſeretur.
Cuſtodiēs paruulos dñs: hūiliat⁹ ſum ⁊ liberauit me.
Cōuertere aīa mea ī requiē tuā: qꝛ dñs benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapſu.
Placebo dño: in regione viuoꝝ. Requiē eternam.

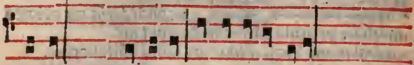
Aña. Placebo domino: in regione viuorꝫ.

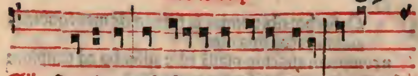
A Añ. Heu mihi. E u o u a e. Pſalmus.
Ad dñm cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
D ñe libera aīam meā a labijs iniqs: ⁊ a lingua doloſa.
Q uid detˀ tibi aut quid apponatˀ tibi: ad linguā doloſaꝫ?
S agitte potentis acute: cuꝫ carbonibus deſolatorijs.
H eu mihi: q: incolatus meus ꝓlongatꝰ eſt: habitaui cuꝫ habitantibus cedar: multū incola fuit anima mea.
C um his q oderūt pacem eram pacificus: cum loquebar illis: impugnabant me gratis. R equiem eternam.

Añ. Heu mihi: qui a incolatus meus prolonga-

tus eſt. Añ. Dominus. E u o u a e. Pſalmus.
L Euaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.
A uxilium meum a dño: qui fecit celum ⁊ terram.
N ō det i cōmotionē pedē tuū: neqꝫ dormitet q cuſtodit te.
E cce non dormitabit neqꝫ dormiet: q cuſtodit iſrael.
D ominus cuſtodit te: dominus ꝓtectio tua: ſuper manum dexteram tuam.
P er diem ſol non vret te: neqꝫ luna per noctem.
D ñs cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat aīam tuā dñs.
D ominus cuſtodiat introitū tuum ⁊ exitū tuum: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculum. R equiem eternam.

Aña. Dominus cuſtodit te ab omni malo: cuſto/

di at animam tuam dominus. Antiphona.

Si iniquitates. E u o u a e. Pſalmus.

De pꝛofundis clamaui ad te domine: domine exau/
di vocem meam.

Fiant aures tue intēdētes:in vocē depꝛecationis mee.

Si iniqtates obſeruaueris dñe:dñe quis ſuſtinebit?

Quia apud te pꝛopitiatio eſt:et pꝛopter legē tuam ſuſti/
nui te domine. Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſpe
rauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſq; ad noctē ſperet iſrael in dño.

Quia apud dñm miſericoꝛdia ꝛ copioſa apud eũ redēptio.

Et ipſe redimet iſrl' ex oib9 iniqtatib9 ei9. Requiem.

Aña. Si iniquitates obſeruaueris domine: domine

quis ſuſtinebit? Añ. Ope ra. E u o u a e. Pſalmus.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniaȝ audiſti verba oris mei.

In conſpectu angelorum pſallã tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum: ⁊ confitebor nomini tuo.

Super miſericordia tua ⁊ veritate tua: quoniaȝ magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacunqȝ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi domine omnes reges terre: quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs dñi: qm̃ magna eſt gloria domini.

Quoniam excelſus domin⁹ ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta a lõge cognoſcit.

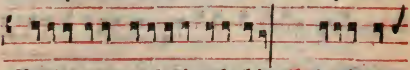
Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: et ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuã: ⁊ ſaluum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: domine miſericordia tua in ſeculum: opera manuum tuarum ne deſpicias.

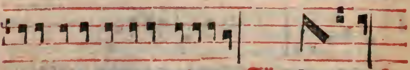
Requiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua.

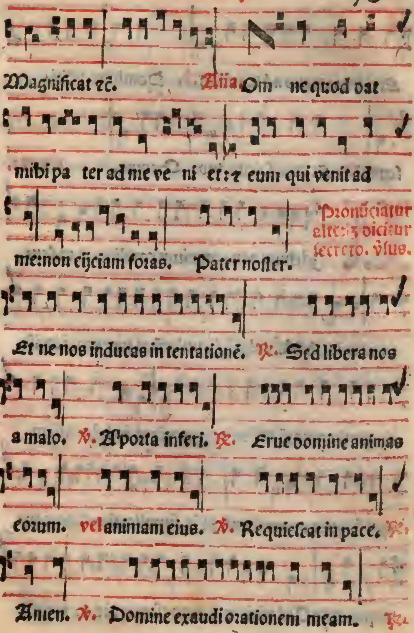
Aii. Opera manuũ tuarum domine ne de ſpicias. ℣.

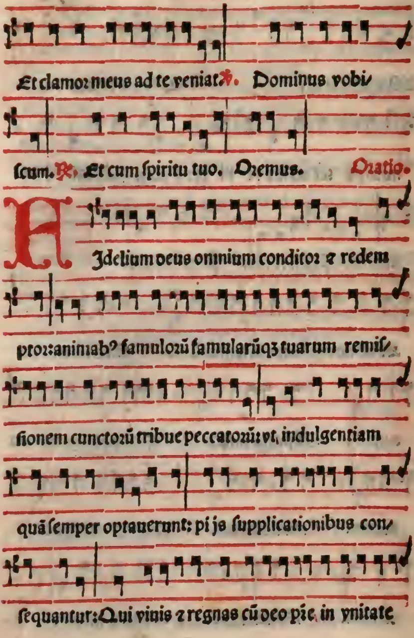

Audiui vocem de celo dicentẽ mihi. ℟. Beati mor

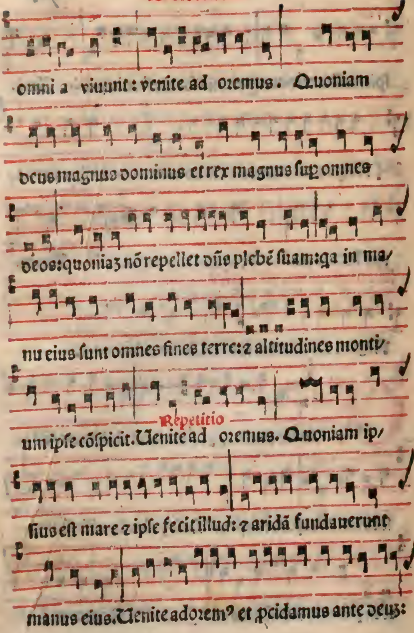

tui qui in domino moriuntur. Aña. Om ne. ps.

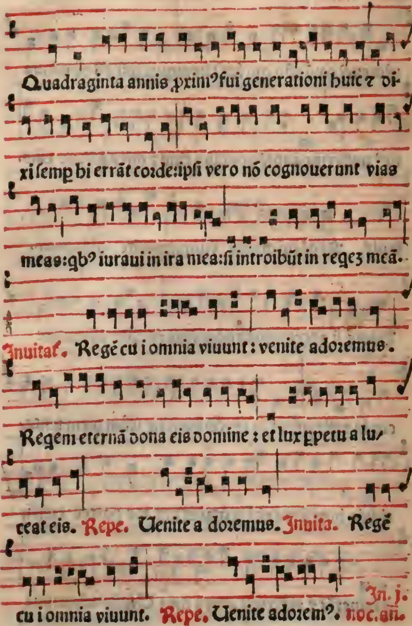

Magnificat ꝛc. Aña. Om ne quod dat
mihi pa ter ad me ve ni et: ⁊ eum qui venit ad
me: non eijciam foras. Pater noster.
Pronũciatur alte: ⁊ dicitur secreto. v̄ſus.
Et ne nos inducas in tentationē. ℟. Sed libera nos
a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas
eorum. vel animam eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟.
Amen. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟.

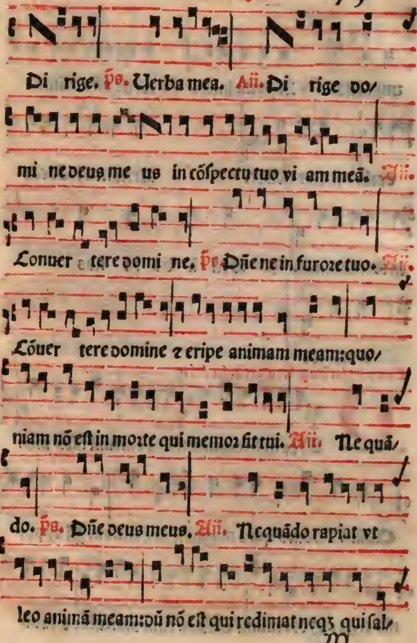

Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dominus vobi/
ſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oratio.
Fidelium deus omnium conditoꝛ ⁊ redem
ptoꝛ: animab⁹ famuloꝝ famularūq; tuarum remiſ/
ſionem cunctoꝝ tribue peccatoꝝ: vt indulgentiam
quā ſemper optauerunt: piis ſupplicationibus con/
ſequantur: Qui viuis ⁊ regnas cū deo p̄re in vnitate

ſpirituſſancti deus ꝑ omnia ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amē.
℣. Regem eternā dona eis domine. ℟. Et lux perpe
tua luceat eis. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.
Ad matutinum abſolute incipitur inuitatoꝛium.
Regem cui omnia viuunt: Uenite adoꝛemus.
V Enite exultemus domino: iubilemus deo
ſalutari nr̄o: pꝛeoccupem⁹ facieꝫ eius in cōfeſſione:
et in pſalmis iubilemus ei. Inuitat. Regem cui

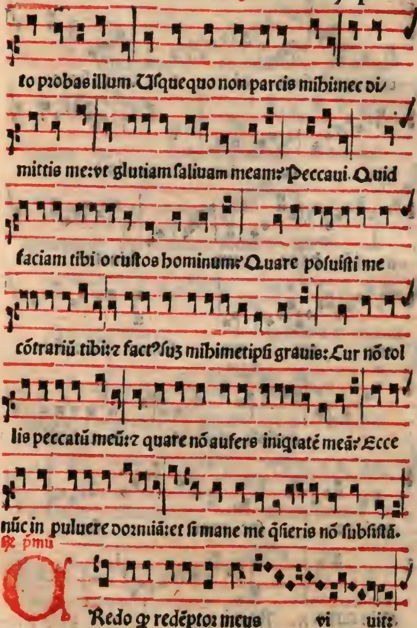

omni a viuunt: venite ad oꝛemus. Quoniam
deus magnus dominus et rex magnus ſuꝑ omnes
deos: quoniaꝫ nõ repellet dñs plebẽ ſuam: q̃a in ma/
nu eius ſunt omnes fines terre: ⁊ altitudines monti/
Repetitio
um ipſe cõſpicit. Uenite ad oꝛemus. Quoniam ip/
ſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ aridã fundauerunt
manus eius. Uenite adoꝛemꝰ et ꝓcidamus ante deuꝫ:

ploꝛem⁹ coꝛã dño qui fecit nos: quia ipſe eſt dominus
de⁹ noſter: nos autẽ populus eius ⁊ oues paſcue eius.
Inuit. Regẽ cui omnia viuunt: venite adoꝛemus.
Hodie ſi vocem eius audi e ritis: nolite obdurare
coꝛda veſtra: ſicut in exacerbatione ſcdm diem tenta-
tionis in deſerto vbi tentauerunt me patres veſtri:
Repetitio.
ꝓbauerũt ⁊ viderunt opera mea. Uenite adoꝛemus

Quadraginta annis ꝓximꝰ fui generationi huic ꝛ di-
xi ſemꝑ hi errāt corde: ipſi vero nō cognouerunt vias
meas: qbꝰ iuraui in ira mea: ſi introibūt in regeꝫ meā.
Inuitat. Regē cui omnia viuunt: venite adoremus.
Regem eternā dona eis domine: et lux ꝑpetua lu-
ceat eis. Repe. Venite adoremus. Inuita. Regē
cui omnia viuunt. Repe. Venite adoremꝰ. In. j. noc. añ.

Di rige. ps. Uerba mea. Añ. Di rige do/
mi ne deus me us in cóſpectu tuo vi am meã. Añ.
Conuer tere domi ne. ps. Dñe ne in furore tuo. Añ.
Cóuer tere domine ꝛ eripe animam meam: quo/
niam nó eſt in morte qui memor ſit tui. Añ. Ne quá/
do. ps. Dñe deus meus. Añ. Nequãdo rapiat vt
leo animã meam: dũ nó eſt qui redimat neqꝫ qui ſal/

uuz faciat. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue dñe animas
eoꝛũ. Pater noſter. ſecrete. ℣. Et ne nos inducas
in tentationem. ℟. Sed li be ra nos
a ma lo.
Cantus clericoꝝ ſecularium. Lcõ. j.
Parce mihi domine: nihil enĩ ſunt dies mei.
Quid eſt homo qui a magnificas eum: aut qd appo/
nis erga eũ coꝛ tuum? Uiſitas eum diluculo: ⁊ ſubi/

to probas illum. Uſquequo non parcis mihi: nec di-
mittis me: vt glutiam ſaliuam meam? Peccaui. Quid
faciam tibi o cuſtos hominum? Quare poſuiſti me
cõtrariũ tibi: ⁊ fact⁹ ſũ mihimetipſi grauis: Cur nõ tol
lis peccatũ meũ: ⁊ quare nõ aufers iniqtatẽ meã: Ecce
nũc in puluere dormiã: et ſi mane me q̃ſieris nõ ſubſiſtã.
℟ pmũ
Credo q̃ redẽptor meus vi uit.

et in nouiſſimo di e de ter ra ſurre/
ctu rus ſum. Et in carne me
a vide bo de um ſaluato/
rem me um. ℣. Quem viſurus ſum
egoipſe et non ali us: et oculi
mei con ſpe cturi ſunt.
octauus tonus.
Et in carne. ℟. Requi em.
rqre infra in iij ꝑio.

Reſ. ij.
Q Uilazarum re ſuſcita ſti a mo/
numen to fe ti dum.Tu e is domine
dona requi em et locum indul genti e.
℣. Qui venturus es iudicare vi uos et
mortu os:et ſecu lũ per i gnē.Tu
e is do. ℣. Requiem eternā dona e is
q̄rt⁹ tonus
domi ne:et lux ꝑpetua lu ceat e is.Tu.

℟. iij.
Domi ne quando vene ris
iudi ca re ter rã: v bi me abſcon/
dam a vul tu ire tu e. Quia
pec ca ui nimis in vita me/
a. ℣ Cõmiſſa me a pa ue
ſco ⁊ ante te erube ſco: dũ veneris iudicare: noli
me condẽna re. Repeti. Quia

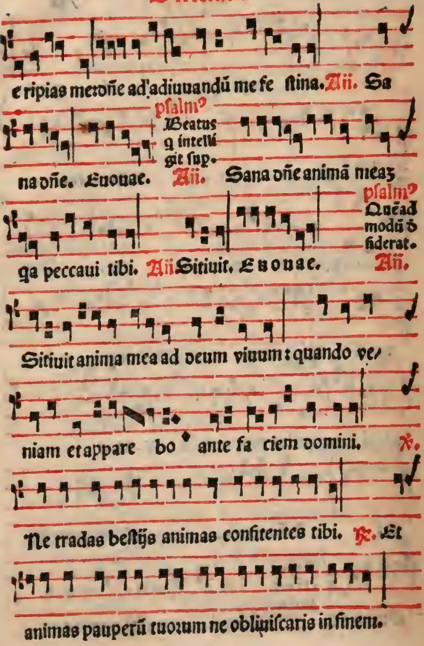

octauꝰ tonus
pec ℟. Requi em eternã dona
e is domi ne: et lux perpetua lu ce at
e is. Quia pec. In .ij. noc. aň. In loco
pſalmꝰ Dñs re/ git me: ꝛ nihil.
paſcue. Euouae. Aň. In loco paſcue ibi me
pſalmꝰ Ad te dñe le uaui.
collocauit. Aň. Delicta. Euouae. Aň. Deli/
cta iuuentutis me e et ignorãtias meas ne memine/
pſalmꝰ Dñs il/ lumina/ tio.
ris domine. Aň. Credo videre. Euouae. Aň.

Credo vide re bona dñi in terra viuentium. ℣. Col/
locet eos dñs cũ pͥcipib⁹. ℟. Cũ p̄ncipib⁹ ppl̄i ſui.
℟. iiij.
Meméto me i de us: quia vẽtus eſt
vita me a. Nec aſpi ciat me vi/
ſus homi nis. ℣. De profundis clamaui
ad te domi ne: domine exaudi vocem
me am. Nec aſpi ciat. ℣. Re quiem
ſcd̃s tonus

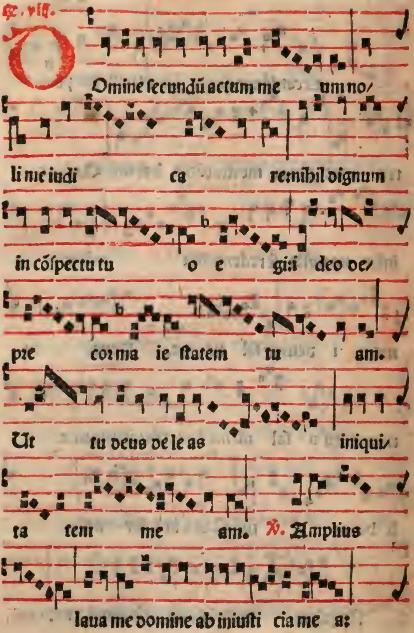

e ternam dona e is domi ne: et lux perpetu a
lu ce at e is. Nec aſpi.
Riñ. v.
H Eu mihi domine: qui a pecca ui
nimis in vi ta me a: quid faciam mi ſer?
v bi fu gi am: niſi ad te deus
me us: Miſe re re me i dum
vene ris in nouiſſimo di e.
Repetitio.

℟. Anima mea turba ta eſt val de:ſed tu do/
mine ſuc curre e i. Repeti.
Miſe re re. ℣. Re quiem eternam dona
ſcds tonꝰ.
eis domi ne:et lux perpetua lu ceat
e is. Miſe re reme i.
Rñ.vj.
Ne recoꝛ de ris peccata me a
do mine Dum veneris iudica re

ſe culũ per i gnem.
℟. Diri ge do mine deus me
us in conſpectu tuo vi am me am. Dum
ſextus tonus.
vene. ℟. Requiem eternam dona e is
domi ne⁊ lux perpetua lu ce at e
is: Dũ veneris. In .iij. noc.añ. Cóplaceat tibi.
pſalm⁹ Expe/ctãs ex pecta.
Euouae. Añ. Compla ceat tibi domine vt

eripias me dñe ad adiuuandū me fe ſtina. Añ. Sa
pſalmꝰ Beatus q intellī git ſup.
na dñe. Euouae. Añ. Sana dñe animā meaȝ
pſalmꝰ Quēad modū d ſiderat.
qa peccaui tibi. Añ Sitiuit. E u o u a e. Añ.
Sitiuit anima mea ad deum viuum: quando ve-
niam et appare bo ante fa ciem domini. ℣.
Ne tradas beſtijs animas confitentes tibi. ℟. Et
animas pauperū tuorum ne obliuiſcaris in finem.

R̸. vš.
Peccantē me quoti die et non me peni/
ten tem: timor mortis cōtur bat me. Quia in
infer no nulla eſt redemptio:
miſerere
me i deus: ꝛ ſal ua me.
primus tonus
℣. Deus in
nomine tu o ſal uū me fac: et in virtute tu a
li be ra me. Quia in infer no.
Repet.
primus tonus
℣. Requiem eternā dona eis domi ne.
vtš.

Tõ. viij.
O
Omine ſecundū actum me um no/
li me iudi ca re: nihil dignum
in cõſpectu tu o e gi: deo de/
pre cor ma ie ſtatem tu am.
Ut tu deus de le as iniqui/
ta tem me am. ℣. Amplius
laua me domine ab iniuſti cia me a:

et a delicto me o munda me.

octauus tonus.

Ut tu. ℣. Requiem. vtš ſ.iij. ℞io

℃ Sequens Reſponſoꝛium cantatur pꝛo nono reſponſoꝛio: quando officium cantatur: et quando funus eſt pꝛeſens: ſicut notatum eſt: cum ſuis verſiculis. Et eſt cantus communis.

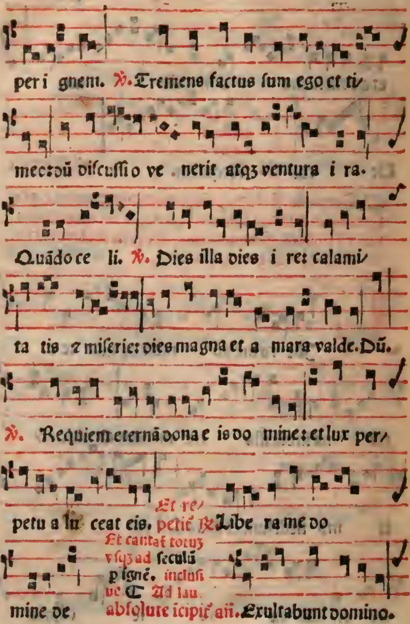
℟. ix.

L ibe ra me do mine de moꝛ te e/

ter na in die illa tre menda: Quādo ce/

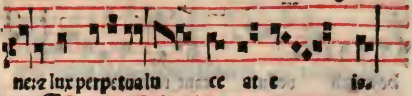
li mo uēdi ſunt et terra. Dū ve/

ne ris iudi ca re ſe culum

per i gnem. ℣. Tremens factus ſum ego et ti-
mec: dũ diſcuſſio ve nerit atq3 ventura i ra.
Quãdo ce li. ℣. Dies illa dies i re: calami-
ta tis ⁊ miſerie: dies magna et a mara valde. Dñ.
℣. Requiem eternã dona e is do mine: et lux per-
petu a lu ceat eis. Et re- petit' ℟. Libe ra me do
mine de
Et cantat totũ vſq3 ad ſeculũ p ignẽ. incluſi ve. ¶ Ad lau. abſolute icipit' añ. Exultabunt domino.

pſalmꝰ
Miſere re mei deus.
Euouae. Añ. Exultabunt domino oſſa hu
mili ata. Añ. Exaudi domine. Euouae.
pſalmꝰ
Te de cet hymnus.
Añ. Exaudi domine ora ti onem meam: ad te
omnis ca ro ve ni et. Añ. Me ſuſce pit.
pſalmꝰ
Deus deus meus
Euouae. Añ. Me ſuſce pit dextera
tua domine. Añ. A porta inferi. Euouae.
pſalmꝰ
Ego di xi in di midio.
Añ. A porta inferi erue domine animam me

pſalm⁹ Laude te dnm de ce
am. Añ. Omnis ſpiritus. E u o u a e. Añ.
Omnis ſpiritus laudet dominū. ℟. Audiui vocē de
⁊c. ō. i veſpis
celo dicentē mihi. Añ. Ego ſum. E u o u a e.
pſalm⁹ Bñdict⁹ dñs de⁹ Iſrael.
Añ. Ego ſum reſurrectio et vita: qui credit
in me etiam ſi mortuus fu e rit viuet: et omnis q
viuit ⁊ credit in me nō morietur in eternum.
Primus ton⁹ ℟. Requiem eternam dona e is domi-

¶ Sequens Reſponſorium cantatur: quan/do proceſſionaliter portatur corpus defuncti ad eccleſiam: et quando fit officium in eccle ſia: vel ſicut mos eſt patrie.

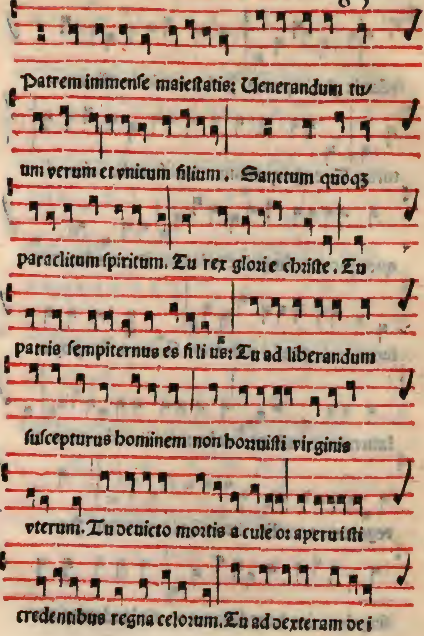

be angeli dedu cant te. Suſcipientes
quartus tonus.
animaʒ. ℟. Requiem eternam
dona ei domi ne: et lux perpetua lu ce/
at e i. Repet. Offerentes e am
in con. An. In paradiſum deducant te angeli:
in tuo aduentu ſuſcipiant te martyres et perdu/
cant te in ciuitatē ſanctā hieruſalē. An. Chorus

angelorum te ſu ſcipiant cum la za ro quondam
Et repetit añ. ſi neceſſe fuerit do nec perueniant ad tumulum. Añ.
paupere eternã ha beas requiem.
Ps. Cõfitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ in ſeculũ miſericordia ei⁹. vſqȝ ī finē: quo finito repetat̾ añ.
Aperi te mihi. E u o u a e.
Aperi te mihi portas iuſtiti e: et ingreſſus in
e as cõfitebor dño. Añ. Ingrediar. E u o u a e.
pſalm⁹ Quem admo dum.
Añ. Ingrediar in locũ tabernaculi admirabi lis
vſqȝ ad domũ dei. Añ. Hec reges mea. E u o u a e.

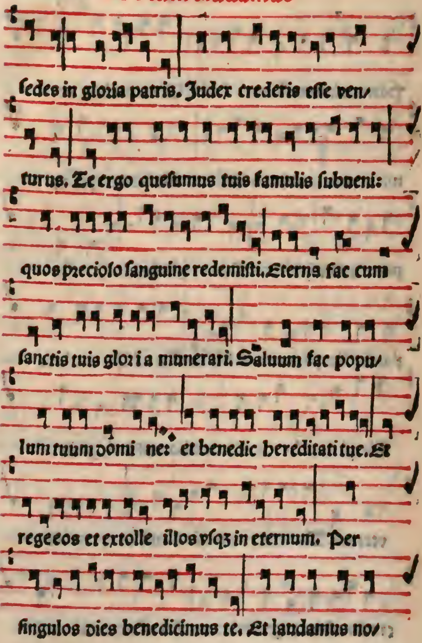

pſalm⁹ Memento dn̄e dauid.
An̄. Hec requies mea in ſeculū ſeculi: hic habita
bo quoniam elegi eā. An̄. De terra formaſti me.
pſalm⁹ Domine probaſti me.
E u o u a e. An̄a. De terra formaſti me: carne
induiſti me: redēptor meus domine: reſuſcita
me in nouiſſimo die. An̄. Nō intres: E u o u a e.
pſalmus. Dn̄e exaudi orationē meam: auribus perci.
Antiphona. Non intres in iudici um cū ſeruo tuo
domine: q̄a nō iuſtificabi tur in cōſpectu tuo om-

nis viuens. Añ. Omnis ſpiritus. E u o u a e.
pſalm⁹ Laudate dñm de celis.
Añ. Omnis ſpiritus laudet dominum. Añ. Ego
pſalm⁹ Bñdic. dñs de⁹ iſrael.
ſum. E u o u a e. Añ. Ego ſum reſurrecti o
et vita : qui credit in me etiam ec. vts folio. 8 f.
Tonus pro dieb⁹ feſtiuis ſimplicib⁹.
TE deum laudamus: te dominum confi-
temur. Te eternum patrẽ omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi ꝛ vniuerſe poteſtates.

Tibi cherubin et ſeraphin inceſſabili voce pro/
clamant: Sanctus: Sanctus: Sanctus dominus
deus ſabbaoth. Pleni ſunt celi et terra maie/
ſtatis glorie tue. Te glorioſus apoſtolorum cho/
rus. Te prophetarum laudabilis numerus. Te
martyrum candidatus laudat exercitus. Te per
orbem terrarum ſancta confitetur eccleſia:

Patrem immenſe maieſtatis: Venerandum tu/
um verum et vnicum filium. Sanctum quoqȝ
paraclitum ſpiritum. Tu rex glorie chriſte. Tu
patris ſempiternus es fi li us: Tu ad liberandum
ſuſcepturus hominem non horruiſti virginis
vterum. Tu deuicto mortis a cule o: aperu i ſti
credentibus regna celorum. Tu ad dexteram de i

Te deum laudamus

In nonnullis eccleſijs cantatur poſt pran dium vna de antiphonis ſequentibus.

SAncta mari a ſuccurre mi/
ſe ris: iu ua puſillani mes: refo ue
ve bi lis: ora pro popu lo: inter/
ue ni pro cle ro: interce de pro de/
uo to femine o ſexu: ſentiant om/
nes tu um leua men quicunqꝫ ce/
le brant tuam commemora ti o nem.

Aſſiſte para ta votis poſcenti um et repen/
de omnibus optatum ef fe ctum : ſit tibi ſtudi/
um aſ ſidu e ex o rare pro populo de i : que
b
meru i ſti benedi cta precium fer/
re mun di tpe paſchali. allelu ia. Itē alia añ.
S Ub tuum preſi di um confugi/
mus ſancta de i genitrix : noſtras deprecati ones

℣. Oꝛa pro nobis ſancta dei genitrix. Oratio poſt añas.

C Oncede nos famulos tuos queſum⁹ domine de⁹ perpetua mentis ⁊ coꝛpoꝛis ſanitate gaudere: et gloꝛioſa beate marie ſemper virginis interceſſione: a preſenti liberari triſtitia: et eterna perfrui letitia. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum. Item alia oratio.

D Efende queſumus domine beata maria ſemp virgine intercedente: iſtam ab omni aduerſitate familiā: ⁊ toto coꝛde tibi pſtratā: ab hoſtium pꝛopitius tuere clemēter inſidijs. Per dñm. Alia oratio ꝓ peſte hoīuꝫ.

E Xaudi nos deus ſalutaris noſter: ⁊ intercedente beata maria ſemper virgine populum tuuꝫ ab iracundie tue terroꝛibus liberum: ⁊ miſericoꝛdie tue fac largitate ſecurum. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculoꝛum. Amen.

Explicit Cantorinū ad cōmodū noui/
tioꝝ clericorū factū: nouiſſime ipreſ
ſum: ⁊ diligētiſſime reuiſuꝫ: Sum
ptibus heredū domini Luce/
antonij Junte florētini Vene
tijs Anno Salutis. 1540
Menſe Januarij.

Registrum

A B C D E F G H I K L M N

Omnia ſunt quaterna

SANTIN
Restauro
75

BIBLIOTECA